

Фармерів же життя

THE FARMER'S LIFE

Address:

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

WEDNESDAY, JUNE 20, 1932. No. 26 (378). VOL. VIII.

WINNIPEG, MAN.

PIK VIII. Ч. 26 (378). СЕРЕДА, 29 ЧЕРВНЯ 1932

ЯПОНИЯ НЕ ГОДИТЬСЯ НА ПРОПОЗИЦІЮ АМЕРИКАНСЬКОГО ПРЕЗИДЕНТА ГУВЕРА

З Токіо, Японія, повідомлено 27 червня, що японський міністер закордонних справ Садо Аракі заявив проти розробки пропозиції американського президента Гувера. Гувер порадив європейським державам, щоб втручати свої озброєння на одну третину. Американський делегат на кон-

ференцію розроблення в Женеві Гібсон зробив це пропозиція в Женеві минулого тижня. Аракі говорить, що вкорочення озброєння на одну третину може викликати шкідливі наслідки в забезпеченні десятих націй. Тому буде незвичайно трудно виконувати з озброєння, танки, бомбові літаки й тяжкі гармати.

РОБІТНИЧИЙ НАНДИДАТ В МОНТРЕАЛІ

З Монреалю, Квебек, повідомлено 22 червня, що кандидат у вибори робітничий ставлять свого кандидата в доповнюючі вибори в окрузі Мезонієф, в особі робітника іменем Алекс Гол. Буржуазія преса старається налякати монреальських робітників, щоб не голоували на цю робітничого кандидата, бо його "філан-

тросує Москва" та інші неблиці. Таким страшили і в Вінніпегу в провінціальных виборах, але робітничі кандидати дістали помітно того більше число голосів, як попереднім разом. Кандидат Об'єднаного Роб. Фронту, Л. Морис, дістав 4,959 голосів і з 29 кандидатів був на 8 місці відразу. Переправ тільки якими 200 голосами при обчисленню двійок.

ВІЗД ФІНЛЯДСЬКИХ РОБІТНИЦЬ З КАНАДИ ДО РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

В понеділок, 20 червня, відїхали з Торонто, Онтеріо, 32 особи фінляндців на сталій побут до Радянського Союзу. Між ними було 10 жінок, яких чоловіки є вже давно в Радянським Союзі та пишуть жінкам, щоб вони поїхали всьом і їхали в Союз. Робітникам зазначається там з кожним днем краще життя, пишуть чоловіки до жі-

нок. Деякі фінляндці поїхали там на роботу як робітники в державних молочних фармах та в інших місцях праці. Протягом останнього року поперх 600 фінляндських робітників виїхали з Канади до Радянського Союзу і всі пишуть, що там їм краще жити. Врешті буржуазної преси промішний голод та розстріли не зражають.

ЯКИХ СУДДІВ МАЄ БУРЖУАЗІЯ КАНАДИ

В місті Аврора, Онтеріо, відбувалися збори військової частини, полку Йорк Ренджерс. Це було 20 червня. До них говорив головний суддя провінції Онтеріо Мюлок. Мюлок сказав зібраним жовірам, що досі вони гляділи за ворогом поза Канадою, але відтепер мусять бути готові побороювати ворога внутрі Канади. Цими ворогами, на думку Мюлока, є люди, яких є вже дуже багато в Канаді, а які "хотіли б зміни ти канадські закони не жививати конституційних методів". Тобто революційними методами.

Не трудно зрозуміти, що суддя Мюлок мав на думці класово свідомих робітників, які не вірять, що можна при допоміг панської конституції зміняти що небудь на користь працюючої класи й говорять, що треба панів і їхню конституцію відсунути від господарства. Цими словами, суддя Мюлок називав жовірів, щоб оборонили інтереси капіталістів, а мордували своїх братів по класі — робітників і фармерів. Чи за це працююче населення Канади платити судням по 15,000 доларів річної пенсії?

ВЕТЕРАНИ ПОМАШЕРУЮТЬ ДО ОТТАВИ

Ветерани робітничої класи, яких унесісбілено до праці в великій війні, а яких не дано ніякого забезпечення, організуються, щоб на і сериши помашерувати до Оттави та презентувати там перед уряд Бенета свої домагання. Саме тоді буде засідати в Оттаві імперіальна конференція, щоб обговорити торговельні й політичні відносини між Британією й всіма іншими країнами, що творять разом британську імперію.

Серія І, це міжнародний день протесту проти війни і його треба використати й на фармах плануваним походів та демонстрацій проти готування нової війни, нового проли крові працюючих.

ГОТОВИ ВИДАТИ 20 МИЛІОНІВ НА УСУНЕННЯ ПРОГНИЦІ

Про Оттаву, 25 червня. Американські броварники та гуляки готові видати 20 мільйонів доларів на це, щоб поновити 18-ий "амемлент", яким заведено в Сполучених Державах прогніцію. Інші говорять, що вони хотять видати ці гроші на збільшення своїх броварень, якщо нічого буде виробити инше в Сполучених Державах.

ПУЛЕВІ КЛОПОТИ.

Елеваторна компанія Гілесі зажадала судового дорогого, щоб проголосити манітобський інженерний суд банкротом, бо вона не може екскекувати з нього присуджені їй \$73,000 відшкодування за зломаним контракту. Нуд ман контракт махати елеватор цієї компанії в Порт-Артур, але коли канскі інженерний суд проголосити манітобський інженерний суд банкротом, то йому треба.

Злочинна поведінка поліції з організатором ветеранів, членів робітничої класи

Яскравим доказом, що канадська буржуазія не चाहить освідлювати дух працюючих так, щоб бачити робітничу класу, щоб вона була організована є факт, про який доносить КРОЛ з Торонто. Організатор ветеранів робітників Вилсон поїхав до Торонто, щоб там зорганізувати тих робітників, яких буржуазія загинала у війну, а потім забула за них. Торонтоńska поліція довідалася про це й арештувала Вилсона та забрала на поліційну стачію. Тут його закинували і грубо з ним поводилося та чинно знешкодую, а потім казали його вивести з міста авто, при чім знов його знешкодуючи били в лице. Він зробив з цього зажалення в КРОЛ та в пресі та домагався простітції, яким правом так з ним поступили та покарання винуватих поліційних агентів.

Поліційна комісія, звісно вибігла поліцію і Вилсон не може знайти ніякої справедливості. Він заявляє, що служив 12 років в королівській британській армії, був в резерві та повинен чинити службу підчас звісного майнерського страйку в 1921 році в Британії. Ось яку нагороду дає буржуазія ветеранові, що обороняв її маєтки через 12 років. Всі ветерани, а годовно всі січові стрільці, всі жовіри Галицької Армії та всі інші вислужені жовіри і ті, які ще мають охоту добровільно вертати. Тимчасом відомо, що коли робітник домагається "реліфу", йому кажуть підписувати заяву, що він хоче, щоб його відставили в країну його уродження. Голод не брат, бже годівля робітників підписувати таку заяву з конечністю, а не з власної волі. Значить, що такі депортували поперх 2 сотні безробітних. Вперед визискали, а потім депортували.

ЗАПЕРЕЧУЮТЬ МАСОВІ ДЕПОРТАЦІЇ ЧУЖИНЦІВ

Влада Нової Скомії заперечила вістку, немаче б то вона депортувала масово поперх 200 чужинців робітників, що були від довічного кату без праці в околиці Сідні, Н. С. Влада говорить, що вона "помагала" майнерам чужинського походження, які були без праці, вертати в своєю та давала їм допомогу. Вони всі мали хотіти добровільно вертати. Тимчасом відомо, що коли робітник домагається "реліфу", йому кажуть підписувати заяву, що він хоче, щоб його відставили в країну його уродження. Голод не брат, бже годівля робітників підписувати таку заяву з конечністю, а не з власної волі. Значить, що такі депортували поперх 2 сотні безробітних. Вперед визискали, а потім депортували.

20,000 ВЕТЕРАНІВ ЖАДАЄ БОНУСУ В ВАШИНГТОНІ

Столиця Сполучених Держав Вашингтон має небажаних гостей в особах двацять тисяч воєнних ветеранів, які прибули з різних степів Америки домагатися виплати грошового бонусу в сумі близько два з половиною мільйона доларів. Конгрес ухвалив цей бонус, а сенат відкинув. Президент Гувер є також проти бонусу для американських ветеранів. Табори ветеранів є всюди кругом міста, але між ними нема порозуміння й вони не ветроїли досі ані одної спільної демонстрації, щоб показати урядові Гувера свою силу.

ПРОДУКЦІЯ В СРСР ЗБІЛЬШИЛАСЯ

МОСКВА, 15 червня. — Газета "Правда", центральний орган Всеоюзної Комуністичної Парції, оповістила в пресі, що продукція у всіх індустріях за перші чотири місяці 1932 року збільшилася на 20.3 відс. у порівнянні з тим самим періодом 1931 року.

ДО ВІДОМА ЧИТАЧАМ "ФЖ"!

Через це, що в друкарні Роб. Фарм. Видавництва є зараз більше роботи, бо надійшли гроші 13 Всесоюзної збори всіх українських роб. фарм. масових організацій, почавши від сльдуного числа "ФЖ" анде з зменшеному форматі.

ШІСТЬ МІСЯЦІВ ВІЗНИЦІ ЗА ПОБИТТЯ АЛЬФОНСА.

МАРСЕЛЬ, Франція, 14 червня. Місцевий суд засудив на 6 місяців в'язниці сепанца Маданареса за те, що він кінувся на ударив в лице бурноста єспанського короля Альфонса XIII, коли він приїхав до Марселю з морської прогулянки. Маданареса поновив свій вичинок тим, що не міг стерпіти, побачивши веселого Альфонса XIII, який тепер забавляється на чужині в той час, коли свою країну він довід до того, що там парід вимирає з голоду.

АПЕЛЬ ЗАСУДЖЕНИХ НА ДЕПОРТАЦІЮ Є ПЕРЕД НАЙВИЩИМ СУДОМ КАНАДИ

Повідомляють з Галіфаксу, що апель на основі закону про "табеас корпус" засуджених на депортацію робітників в Галіфаксі, відбудеться правдоподібно на днях. Всі документи в цій справі вислано вже з Галіфаксу до Оттави. По цим останнє слово має міністер імїграції Гордон. Він може ска-

зати, щоб віддепортувати цих робітників, а може сказати що иншого. Очікують, що він піддержить рішення свого департаменту й прикаже депортувати робітників. Засуджені домагаються, далше, щоб віддепортувати їх до Радянського Союзу, а не до країни, в яких вони родилися.

ФАРМЕРІ ЗБИРАЮТЬСЯ ІТИ НА ОТТАВУ

Після допесень з достовірних джерел з Онтеріо фармери Онтеріо і Квебеку плянують відвідати великим числом до Оттави підчас засідання імперіальної конференції, щоб домагатися більших ринків на свої продукти в Британії від уряду Бенета та інших імперіальних делегатів. Цим фармерами наговорено, що це майло б допомогти їм вирватися з кризи. Однак більші або менші ринки при приватній контролі

торговлі фармерам не допоможуть. Фармери мусять боротися за виконання точок з Фарм Реліф Бил, які будуть предложені підчас Робітничої Економічної Конференції урядові Бенета в Оттаві делегатом з Фармерс Юніті Ліг. Імперіальна конференція в Оттаві буде обговорювати інтереси буржуазії, а Економічна Робітнича Конференція поставить домагання за інтереси працюючої класи.

КАНЦЛЕР ФОН ПАПЕН ПРОСИТЬ ГІТЛЕРА, ЩОБ ЗДЕРЖУВАВ СВОІХ РОЗБИШАК

Берлін, 27 червня. — Стало відомо, що новий канцлер фон Папен закликає параді з промішанком фашистів Адольфом Гітлером, на яких фон Папен просив Гітлера повздержувати своїх брутатносорочників від нападі на інших горожан Німеччини та не викликувати цим обурення проти них хоч на час переговорів в Женеві. Фон Папен дозволив фашистам хо-

дити в одностроях та це призводить до білок між ними, а комуністами. Останніми днями фашисти вбили кілька осіб. Це підкоує старання уряду Папена на конференції в Лювані. Уряд фон Папена говорить, що Німеччина є роззброєна, а інші делегати вказують, що вона має 400,000 армію фашистів, які і зараз зводять вуличні бої з своїми противниками.

СВІТ ТРАТИТЬ ВІСЬМЬ ВІДНІВ В КОНФЕРЕНЦІЇ

Так говорить бувший преміер Британії в часах війни й провідник лібералів, Лойд Джордж. Він признається, що він сам як був преміером, скликав кілька конференцій, але що тепер маси народа не вірять в ніякі конференції. Він зазначив також, що великі держави можуть перехреститися від німецьких воєнних відшкодувань, бо Німеччина не думає їх відшкодувати. Дісторія назив так на шутки жесплачувати.

сказав, що ця конференція приготувалася роками, але її наряди тягнуться вже поперх 5 місяців без ніякого видного наслідку. Він каже, що математичну формулу, прилагоджену комітетом про авіацію, показали славному математикові промішаному Альштайнові в Відні. Він потягнув і переказав, відтак призначив, що він не може її розв'язати. Тобто Лойд Джордж назив так на шутки жесплачувати.

УСПІШНА КОНВЕНЦІЯ КРОЛ В ТОРОНТО

Щеодавно відбулася в Торонто Дистриктова Конвенція Канадської Робітничої Оборонної Ліги в присутності 174 делегатів, що репрезентували 73 робітничих організацій і товариств. Конференція ухвалила резолюції проти засудження сімох негерських хлопців в Скотсборо, в степіт Алабама, на електричне спалення, проти трактування політичних в'язнів.

як звичайних злочинців та проти депортації чужинських робітників за те, що вони не можуть знайти праці, або якщо це мають свої політичні і соціальні переконання. Канадська Робітнича Оборонна Ліга постійно шпирється і успіш заступати вже відділ в місті Квебеку, де робітництво є це під впливом католицької церкви й ліберального реакційного уряду.

РОЗКОЛ В БРИТАНСЬКІЙ ПАРТІЇ ПРАЦІ.

Нові повідомлення з Лондону, Британії, 25 червня, що в Британській Партії Праці істувив розкол. Незалежна Партія Праці проголосила себе окремим політичним тілом. Є це реформістська партія, що вірять в парламентарну акцію, як одинокій засіб боротьби з капіталістами, а цим самим продовжує капіталізм.

ЕВХАРИСТИЧНИЙ КОНГРЕС В ІРЛЯНДІ СТАВ ПРИЧИНОЮ ПОВАЖНИХ РОЗРУХІВ

Через цілий останній тиждень відбувся в Ірляндії католицький ехаристичний конгрес, що закінчився 26 червня. На цей конгрес виїхали з північної Ірляндії католицькі паломники спеціальними потягами. Це дало нагоду в чотирох містах до більших протикатолицьких демонстрацій та заворушень.

В цей спосіб релігія є причиною, що Ірляндія є поділена на два протинні табори: католицький, який є сильніший в південній Ірляндії та протестантський, який є сильніший в Олстері та північній Ірляндії. Олстер відірвався від Ірляндії по війні і має свій окремий парламент.

КОГО ЗАМИКАЮТЬ, А КОГО ВИПУСКАЮТЬ

Торонто, Онтеріо, 23 червня. — Коли вісьмох провідників працюючої класи, (Тім Бак, Малколм Брус, Том Юен, Сем Кар, Іван Бойчук, Том Гил, Матвій Попович і Том Касик) є замкнені в кінгстонській в'язниці на довгі речинці й коли з ними обходяться, як із звичайними злочинцями, та не допускають до них книг, і часописів, тоді влада виводила з в'язниці двох суспільних діячів з фірми Мобілей і компанії

в Торонто, яких засуджено на 2 1/2 і 3 років з аошуканчі діла в бізнесі. Їх імена є: Б. Т. Шат і Дж. Галпстон. Вони не відсиділи навіть половину присудженої карі. Можна бачити ясно, що борці за права працюючих мусять віденджувати невинно повний речинце серед тяжких тюремних умовин, а багаті злодії й брокери дістають якнайбільше узагядження й їх випускають перед часом.

В РЕСПУБЛІЦІ ЧІЛЕ ЗАВЕДЕНО ВОЄННИЙ СТАН

Наскільки можна довідатися з капіталістичних часописів, в полуднево американській республіці Чіле не устають заворушення. Маси працюючих хотять встановити свою робітничу фармерську владу, але уряд захопив фашисти й проголосили Комуністичну Партію Манітобською. В північній Чілі робітничі комітети та фабриках заводять страйки. Частина війська є за народом праці, але більша частина є ще під командою фашиста Даміа.

БРИТАНІЯ ПОПИРАЄ ПЛАН ПРЕЗИДЕНТА ГУВЕРА

Лондон, 27 червня. — Преміер МекДоналд мав параді з американським представником на конференцію розроблення Гю Гібсоном про пропозиції розроблення, які проголосив уряд британського Гувера. МекДоналд ці пропозиції вповні одобрав, хоч його кабінет, дозволений в більшовисті а консервативів не є ними задоволений. Консервативна партія в Британії хоче, щоб британська флота була сильніша від американської й тому не годиться на Гуверові обмеження в будові деяких воєнних судів.

Криза капіталізму є спричинена самим капіталістом. Вони можуть виробити тільки збільшення капіталізму.

Радянська Україна в Боротьбі за Культурну Революцію

З ініціативи голови Раднаркому УСРР т. Чубаря на Першій Всесоюзній культурній конференції професійних спілок, що відбулася в Харкові прикінці березня 1932.)



Т. Чубаря, голова Раднаркому УСРР, який виступав на культурній конференції професійних спілок в Харкові в березні 1932 року.

Партія й уряд уже не раз відзначали, що культурна робота серед робітництва є складовою частиною боротьби за виповнення промфінплану, боротьби за більшовицькі темпи нашого соціалістичного будівництва. XVII партконференція в директивах до складання другої п'ятирічки дала наставу, що ми маємо протягом другої п'ятирічки утворити умови, щоб цілком ліквідувати протилежність між містом і селом, ліквідувати класи взагалі та побудувати соціалістичне суспільство. У чому полягає завдання на сьогодні, щоб допомогти здійснити цю наставу? Насамперед, у тому, щоб і на селі соціалістичні методи та форми організації праці, боротьбу за соціалізм, за ліквідацію класів взагалі проводити так, як її проводить індустріальний пролетаріат за проводом комуністичної партії. Треба, щоб поруч вивершення суцільної колективізації та ліквідації, на цій основі, куркульства як класу, небаченими темпами проводилося робота коло виховання мільйонних мас, як свідомих будівників соціалістичного ладу. Всі культурні працівники повинні мати ці настави за основою.

Ми вже вступили в період соціалізму. Ми будували фундамент соціалістичної економіки. В усіх галузях ми маємо рішучу перевагу соціалістичних елементів. Тепер нам треба вивершити здійснення першого п'ятирічного плану з тим, щоб далі так розгорнути роботу на таку височину піднести наше економічний рівень, так піднести культурну роботу, щоб не тільки закріпити фундамент соціалістичної економіки, але побудувати соціалістичне суспільство.

Дехто вважає, що коли поставлено завдання ліквідувати класи та побудувати безкласове суспільство, то класова боротьба начебто вже на сьогодні припиняється, начебто зникає. Такі погляди є помилкові, опортуністичні. Вони допомагають тільки класовому ворогові. І це не важко довести, бо часів розгорнутого соціалістичного наступу цілим фронтом ми на всіх ділянках його відчуємо шалений опір решток капіталістичних елементів, опір куркульні, неспівачі і дрібнобуржуазних елементів, які не хочуть без бою здати свої позиції.

ОЗБОРИТИСЯ НАУКОЮ

МАРКСА—ЛЕНІНА—СТАЛІНА

Тепер у нашій роботі й боротьбі за виконання планів ми подибуємо такі вияви опору класового ворога в нових формах, що вимагають від нас особливої уваги. Отже, щоб уміти відізнати на кожному кроці нашої боротьби, що є шкідливе та класове вороже, а що справді потрібне для перемоги, нам усім треба засвоїти марксо-ленінську науку й уміти покладати теоретичне знання, більшовицьку загартованість у практичній боротьбі за здійснення завдань, що стоять перед кожною організацією, у перекорюванні тих труднощів, що можуть виникнути.

Господарські завдання та завдання культурної роботи, що стоять перед нами 1932 року, важать надзвичайно багато. Вони відіграють величезну роль в побудуванні соціалістичної нашої країни. Здійсненню цього настання треба йти й проводити. Ставлячи про роботу по новому, в нових умовах, на всіх ділянках нашої боротьби, ми забезпечимо той фронт, на якому виконуємо другу п'ятирічку й поставлені в цій завдання здійснюємо, не зважаючи на ті перешкоди, що їх намагаються нам ставити наші вороги.

Наші вороги домігнуться перемоги, якщо вони зможуть спокійно працювати розкладницьку роботу, спирається насамперед на найменш загартованих.

Тися на наше будівництво. Як видно, дуже турбує те, що ми будуємо у себе соціалізм і ліквідуємо всередині країни куркульство — останню капіталістичну класу і рештки капіталізму, на які так розраховує світовий імперіалізм у боротьбі проти Радянського Союзу. Отже, вони намагаються всякими засобами зривати наше соціалістичне будівництво.

Щоб вони силкуються зробити зовні, наші класові вороги — куркулі, неспівачі, шкідники, контрреволюціонери, — намагаються в тій чи тій формі зривати тут у нас, всередині. Є чимало випадків коли куркуль пролазить на підприємство чи до колгоспу і намагається там здійснювати свою політику, робити на користь своїй класі. Він часом прикладає пролетарський інструмент, щоб затупити справжнє своє обличчя, намагається себе виставити навіть найкращим активістом. Він іноді вишукує ті ланки роботи, де найслабший партійний провід. Він пролазить і до культурних гуртків та до клубів. Він пролазить іноді навіть до партії. Але свідомі пролетарі, що працюють над побудуванням соціалізму, озброєні марксо-ленінською теорією, можуть і мусять на кожному кроці викривати шкідливі елементи, і не тільки викривати, а й позбавити їх змоги провадити свою розкладницьку роботу.

У цій боротьбі проти агентури куркулі треба неиримно боротися з правим ухилом та з "лівацькими" закрутками, бо куркуль іноді не сам виступає, але своєю розкладницькою роботою збиває з пантелику слабких партійців і слабких, ще не загартованих пролетарів.

ДОСВІД ПЕРЕДОВИХ, КРАЩІ ВРАЗИКИ — В МАСИ

Ми маємо чимало труднощів, що їх використовують наші вороги в боротьбі проти політичної партії, проти темпів нашого будівництва, проти ліквідації куркульства як класу і т. ін. Використовують наші вороги ці труднощі тільки там, де не досить широкій рівень свідомості робітників, особливо серед тієї молоді частини їх, яка ще не загартувалася в пролетарській боротьбі, ще не перенарядилася в пролетарському казани на виробництві. Іноді чудові робітники, широкі будівничі, але ще не виховані як сталі, тоді хто намагається використати ті свої труднощі чи хитрощі, щоб

провести розкладницьку роботу, спирається насамперед на найменш загартованих. Ось чому роль культурних працівників у культурно-побутовому обслуговуванні робітників — не лише в тому, щоб задовольнити попит на культурні розваги. Щоправда, це завдання не можна відкидати. Нам треба забезпечити робітників й культурно розвагою. Але було б шкідливо обмежитися на культурних розвагах. На сьогодні найгостріше стоїть питання про опанування техніки про заведення культурних засобів у роботу, про організованість на виробництві.

Коли цієї роботи ми не провадитимемо в наших культурно-освітніх установах профспілок, коли до плану культурно-побутового обслуговування не завершати готування кадрів, підвищення їхньої кваліфікації й коли не розгорнути серйозно культури в цьому напрямі, то культурна робота профспілок може перетворитися, а іноді на деяких підприємствах і перетворюється така, на просте "культурництво" у вузькому розумінні. У нас буває іноді, що на боротьбу за кращу організацію виробництва, за поширення соціалістичних форм праці, за посилення ударництва, за допомогу ударним бригадам опанувати техніку, а іноді й на ліквідацію неспесменности — "часу немає". Ці завдання відсувають на друге місце, даючи перевагу якійсь оркестрі чи виставі.

Цього пропускати, ніяк не можна. Культурні засоби роботи — це на сьогодні одні із основних чинників, що можуть і повинні забезпечити закріплення тих величезних досягнень, які дали нам найкращі ударні бригади.

Ми мало популяризуємо факти пролетарського героїзму, пролетарського ентузіазму, а вони насамперед є вияви культурного, більшовицького, свідомого пролетарського ставлення до завдань у будівництві соціалізму. Нам треба такі іскри приклади понайширше доводити до відома робітництва.

Це не тільки наше лихо, а це ганебне явище, що є наслідком неорганізованості, низького культурного рівня. Тут не потрібне імпортне устаткування, тут не треба застосовувати різні науки теорії — тут потрібні свідомі, що цієї матеріальної й людської сили, які часом марно витрачаються, є ресурси нашої пролетарської класу, яка буде соціалізм, — і треба до всього цього ставитись культурно, свідомо.

Нам потрібно наздогнати й випередити принаймні за 10 років технічно-економічний рівень, передових капіталістичних країн. На окремих ділянках ми цей рівень вже навіть переступили. На окремих ділянках маємо досягнення, що ідуть у перших лавах досягнень світового господарства. Але цих окремих досягнень у нас ще не поширено. Нам треба поширити їх, щоб заглибити в робітництві культурне ставлення до процесів виробництва, культурне поводження з машиною не лише порядком вивчення машини, а й порядком господарного догляду за нею.

Це допоможе нам чимало збільшити ресурси для боротьби за більшовицькі темпи. І тут треба починати в культурній установі, з самих культурміців, культурних працівників і по-більшовицькому завзято боротися те, щоб культурне ставлення до пролетарського майна, до машини, до обов'язків, до перебування нашої роботи "по-новому і нових умовах" було на чільному місці. Це допоможе в боротьбі за справжнє опанування техніки.

Тов. СТАЛІН сказав, що "техніка в період реконструкції вирішує все". Отже, треба більшовицьки опанувати техніку, а за більшовицьки треба зробити усьому робітництву, і до того опанувати не тільки техніку на промисловому виробництві, але й агротехніку в сільському господарстві, в сільсько-господарській промисловості, зоотехніку тощо. Опанувати її можна це успішніше і швидше, коли в боротьбі за опанування техніки ми на кожному кроці культурно ставимося до своєї роботи.

Останніх років наші видавничі почали багато видавати технічних книжок. Ці книжки не завжди добротні. Треба поширити робітничу критику на них. Треба посибити допомогу авторам, які складають ці книжки, досвідом самого робітництва.

Тов. Чубар єшметється завданням опанувати техніку в сільському господарстві.

ВИХОВАТИ КУЛЬТУРНЕ СТАВЛЕННЯ ДО РОБОТИ.

Молоді кадри пролетарів у радгоспах та колгоспниках, що не уважно ставляться до машини. Торк оути випадки, коли хліб перемолочений молотаркою, доводилося перемолочувати вдруге. Щоправда, тут чимало повинна була й настанова на колгоспників так, щоб менше пролетарська держава хліба доставала. Нехай зерно лежить у соломі". Але це трапляється і через те, що пролетарські та колгоспні кадри, як видно, ще не організовані на боротьбу за якість сільсько-господарського виробництва так, як це вже ми широко спостерігаємо в нашій промисловості.

Ми маємо багато втрат у відновленні скотарства, в організації великого сільсько-господарського механізованого господарства. Ці втрати треба за всяку ціну зліквідувати.

Нам потрібно прискорити перенесення досвіду роботи промисловості в нашій соціалістичній сільсько-господарській підприємстві. Дехто пробував що наставу тлумачити так, начебто на селі треба вже відмовитися від артільної форми колгоспу, а комуни переводити на радгосп, і тим заводити цілком індустріальні методи роботи. Такі тлумачення хибні, це — "лівацькі" засади. Вони порушують застави партії, домагають куркулів в його боротьбі проти колгоспу. Нам треба соціалістичні методи роботи в індустріальних підприємствах удосконалити й звідси перенести до радгоспів та колгоспів, зокрема й особливо методи бригадної роботи. Нам треба перенести туди досягнення з роботи культурних закладів. Нам треба зміцнити зв'язки індустріальних робітників з робітництвом радгоспів та МТС, з колгоспниками.

Цій ланці нам доведеться більше віддати уваги, бо це в нас є чимало перешкоди у колгоспному будівництві й у радгоспному господарюванні. Тільки за проводом партії, з допомогою індустріального пролетаріату, тільки зміцнивши професійні організації, ми зможемо справді забезпечити засновків до ліквідації протилежностей між селом і містом буде проведене й закінчене на той строк, який визначила XVII партконференція.

КУЛЬТРОБОТУ — НА ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ ЧЕТВЕРТОГО ВИВЕРШУВАЛЬНОГО РОКУ.

Усі ці завдання, всі ці настави ми повинні розв'язувати завзято, борючись за виконання плану четвертого вивершувального року здійснення нашої першої п'ятирічки.

Найголовніші позиції, навколо яких ми в УСРР повинні тепер скупити нашу увагу й де маємо перевірити наші досягнення, є такі:

Нам треба забезпечити цього року на Україні цукер в експлуатацію 9, а може й 10 доменних печей, щоб збільшити витрату металу й виробіток металу на задоволення попиту промисловості, комунального і сільського господарства та будівництва. 9—10 доменних печей — це велике завдання, бо до цих печей нам треба підготувати й руду, й вогне триківський матеріал і т. ін. Серед цих домен — 2 на Запоріжжя, 2 на Олександрію, 2 на Вороніжському, 1 на заводі ім. Дзержинського, Томського і т. ін. Усе те, про що йдеться в постановках ЦКН партконференції ми в кожному районі повинні окладати й конкретні числа, програми й плани.

Поруч цієї великої роботи нам треба забезпечити закінчення таких машинобудівних величезних, як Краматорськ, Турбобуд, Луганськ тощо.

Можна перебічити сотні об'єктів, які маємо збудувати й наскоро яких нам тепер доводиться напружено працювати. Метал, машини, станки повинні забезпечити в цих розмірах, які ухвалені на 1932 рік XVII партконференції.

Борючись за економічне здійснення цих велетенських завдань, маємо напружено працювати не тільки господарники та відомі партійні й радянські організації. Наші конкретні програми ми повинні в-

ести за межі всіх будівних організацій і виробничих підприємств на широкій лані, на культурний фронт боротьби всіх профорганізацій. Во розв'язувати всі ці завдання будуть не тільки спілка будівників чи то спілка металістів які безпосередньо виконують конкретні завдання. Здійснювати цю програму всі пролетарські й колгоспні маси України.

Але треба не забувати й того, що й наші основні капітали в промисловості й сільському господарстві це недосить виконано. Боротьба за якість використання старих заводів, боротьба за якість продукції в нас майже тільки починається. Конкретно боротися за якість продукції ми повинні на кожному підприємстві.

Отже, вас, культурних працівників, як завжди поставити боротьбу за якість продукції й взагалі за якість усієї роботи на одне з чільних місць у своїй роботі коло культурного обслуговування робітництва, коло культурного виховання робітництва.

Партія дала настави: перевірий карбованцем роботу. Госпрозрахунок заводиться на те, щоб знизити всі хити. Але де тільки карбованцем контролюють, де не мобілізовано пролетарські уваги на боротьбу проти цих ганебних наслідків старого режиму, проти ганебного ставлення до своїх обов'язків, — там буває погано. Самим карбованцем механічно не вичерпав усіх хит. Тут, як і в ряді інших заходів, нам треба справді по-більшовицькому мобілізувати увагу мас. Розгортання самокритики на всіх ланках вже допомогло партії побудити багато негативних явищ. Нам треба широко розгортати й далі самокритику та критику на кожному кроці нашої роботи.

Я хочу зробити один загальний висновок. Нам в цій бо-

ротьбі за побудування соціалістичного суспільства протягом другої п'ятирічки доведеться перебороти великі труднощі. Насамперед, коли ми вже в основному зліквідували куркульство, як класу на базі суцільної колективізації, коли ми зміцнення наших соціалістичних позицій зводимо на підставі ролі неспівачів в місті, — нам доведеться напружити всі сили, щоб перебороти ту спадщину старого ладу, ту дрібнобуржуазну психологію, ті звичаї, які нас затримують у нашому проступанні до соціалізму. В цій боротьбі нам треба піднести на небачену височину культурну роботу. Нам треба по-більшовицькому боротися за здійснення програми культурної революції.

Важко на увазі ті величезні завдання, що стоять перед робітництвом класом, що їх повинні ми виконати, нам треба побудувати й культуроту по-новому. Нам треба залучити мільйони мас робітництва до культурної роботи. Нам треба підняти й поширити цінний досвід окремих підприємств та груп. Таких досягнень ми маємо чимало. Використати їх, зробити їх масовим явищем, збудувати цю програму — це є основне чергове завдання.

З допомогою більшовицької партії, за її керівництвом, використовуючи робітничо-партійців — і старих, і молодих — мобілізуючи передовиків-ударників, ми маємо справді повести за культурну революцію, за соціалістичне, культурне ставлення до праці, включивши культурну роботу, як складову частину, до більшовицької боротьби за виконання першої п'ятирічки протягом чотирьох років і за виконання основної настави другої п'ятирічки — побудувати безкласове суспільство, побудувати соціалізм в нашій країні (бурхливий оплески).

"НЕВІДПОВІДНІ" СПОСТЕРЕЖЕННЯ АНГЛІЙСЬКОГО ЖУРНАЛІСТА

Англійський журналіст і драматург Губерт Грифит, що його відрядили минулого року до СРСР газети лорда Бівербрука "Дейлі Експрес" і "Івінг Стандарт", повернувся до Англії й опублікував книгу під назвою "Бачене в Радянському Союзі". Книга складається з семи статей, що їх написав Грифит з доручення цих газет. Своєю часту газетні ці статті не припинили й повернули їх авторам, зазначивши, що редакція вважає їх за "невідповідні" для опублікування.

У своїй книзі Грифит пише: "Я повернувся з СРСР з думками, що в основному зводяться до таких трох положень: 1) Наша англійська преса невпинно і скандально бреше про Радянський Союз. 2) Загальні умови в СРСР дуже далекі від тих, про які пишуть наші газети. 3) Нам треба було б серйозно подумати чи не може СРСР дати нам декілька цінних лекцій".

ПРЕСА НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ

За час одного року, себто від 1 січня 1931 до 1 січня 1932 зросла українська радянська преса з 518 газет на 1,033. Прикінці цього року має виходити на Радянській Україні 1,126 газет. Центральних газет є 30, з яких по українськи виходить 14, по російськи 3, по польськи 5, по німецьки 3, по болгарськи 1 і по татарськи 1. В 1932 році має виходити 11 областей газет. Кількість місцевих газет зросла до 351, хоч по плану було передбачено лише 290. Значить на тій ділянці план уже перевищований.

Від початку цього року всі українські райони мають свої газети. В загальному газети ті виходять у таких мовах: 319 в українській, 9 у російській, 7 у німецькій, 6 у молдавській, 4 у жидівській, 2 у болгарській, 2 у польській і 2 у грецькій. Скорочено розвиток показує багатовидна фабрика преса. На протязі цього року має виходити на Україні коло 700 газет заводського характеру. Щодо тиражу, то "Комуніст" у Харкові має 450 тисяч, "Вісті" в Харкові 225 тисяч, "Комсомолец України" 200 тисяч і "На зміну" 250 тисяч. Загальний тираж цих газет в цьому році становитиме коло 1,100 мільйонів примірників. Одночасно тираж усіх центральної газет виносить коло 3,100 тисяч примірників. Одночасно тираж усіх газет на Україні виносить, приблизно 6,912 тисяч примірників.

ТУРЕЧЧИНА СТУДІЮЄ ПЯТИРІЧНИЙ ПЛАН РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

КОНСТАНТИНОПЛЬ, 18-го червня. (ЮП) Віанта турецького прем'єра Ісмета Паші до Москви, де він був присутній на першотравневій демонстрації, була першою візитом прем'єра Туреччини до Росії від часу, як ці дві країни зробили в себе революції й стали союзниками.

Турецький прем'єр з своїм ескертів з міністерства економіки й індустріальних експертів, щоб вони проаналізували економічний реформний Рад і провадити п'ятирічний план. Обов'язком турецьких експертів буде порівняти прогрес у Радянському Союзі з прогресом у Туреччині та обміркувати, які нові методи можна застосувати в Туреччині.

СТРАШНА НУЖДА В РУМУНІ

Старокраві часопищ доносять, що на українській Буковині та в Румунії взагалі є страшна нужда селян і робітників. Заходить потреба для селян організуватися та подумати про звільнення себе від тяжких тягарів, що румунський уряд наложив на селян.

В цій випадковій започаткування акції для селян Комуністична Партія Румунії. Вона видала поклик, що був схвалений У її З'їздом, до всіх батраків, сільсько-господарських робітників та трудящих селян.

Канадським незможним й задовженим фермерам та фармерським робітникам певно буде цікаво почути цей заклик. Він описує так положення, що не має думати, в дуже скорі й до канадських обставин. Заклик наводимо дословно. Він звучить:

ЗАКЛИК КОМПАРТІЇ РУМУНІ

до всіх батраків, сільсько-господарських і лісових робітників та трудящих селян.

Брати і товариші! Чому живете Ви так бідно?

Тому, що в руках капіталістів і банкірів фабрики й банки, земля й ліс, тому, що в їхніх руках багатство.

Тому капіталісти й баніри мають Вас висисувати та пригноблювати всіма способами — як податки, довг, шалені проценти, монополістичні ціни та відробітки. Бо чим менше у Вас землі, тим більше мусять Ви закріплюватися у поміщика і куркуля. І чим довше триває господарювання капіталістів і поміщиків, тим дощіше стає на Вас удесятеро збільшені податки, довги й проценти, тим більше переважають на Вас капіталісти і поміщики всі тягарі поглиблюючи себе аграрної кризи, що зробила Ваше і без того тяжке життя невиносимим і приводить широкі шари трудящого селянства до цілковитої руїни. Ваша земля все частіше йде на бубен (ліцитація), та переходить до рук поміщиків і селян-багатіїв. Отже під пацюванням капіталістів і поміщиків Ви це можете зробити інакше, як тільки в безвихідній та зростаючій нужді.

У Вас, або зовсім немає землі, або маєте тільки дрібні клатки, на яких Ви не в силі прогнатовувати із Вашими рідними, як би Ви цього не намагалися.

Аграрною реформою капіталісти й поміщики тільки ошукували нас.

Під час війни капіталісти й баніри обіцяли Вам землю, бо боялися, що Ви за прикладом російських воєняків і селян на зв'язку з робітниками захопите її самі.

Після війни, коли капіталісти й баніри знову від Вас зброяли, вони намагалися вже дати Вам якомога менше землі на умов найвищих вигідних для себе.

Вилан між два мільйони батраків і селянських родин цілковито не отримало землі. Тільки один із чимсь мільйон селян отримав малесенькі наділи і шматочки землі, — і то за величезний викуп.

При цьому більшість наділень селян дістала землю не на власність, тільки в користування. Відомо, що земля більшості з цих селян, буржуазія збрала на 25—30 тис. фунтів, сім'яричникам, бачим офіцерам, рішним контр-революційним діячам (ска на перам ордену «Михайло Хороброго»), воєнним денатурам Бессарабського «Сфакул Шрїт», українським націоналістичним арміякам на Буковині, понам, першам, судам і т. ін.)

Румунські капіталісти й баніри віддалили діти землю перш усього сільсько-господарським робітникам, селянам

13 і пів разів більше. Посередні податки (на сірники, сіль, тютюн та інші речі необхідні для Ваших щоденних потреб) складали в 1921 р. 5 мільярдів лей, а в 1930 році — 20.6 мільярдів лей. Від цих тільки державних монополій (тютюну, податки на дороги тощо) посередні податки вносили в 1930 р. 10 мільярдів лей.

Щоби оплатити всі ці непосильні податки, що з кожним роком ростуть і збільшуються, Ви змушені були по самі вуха віддати ціни на сільсько-господарські продукти зробило Ваше положення цілковито безвихідним. Коли три роки тому назад за 2 і пів кількості пшениці Ви могли дістати 20 коробок сірників, то тепер Ви дістанете тільки одну коробочку. Коли раніш для цього, щоб сплатити напр. довг в 1,000 лей, Вам треба було продати кірць пшениці, то зараз Ви мусяте продати вже п'ять кірць пшениці, себто 5 разів. Це означає, що ціна на Ваші довги і податки виріс до найменше в 5 разів, себто, що Ви мусяте віддати 5 разів більше своїх продуктів, 5 разів більше своєї праці. Довги задушють Вас. Земля Ваша заложена й перезаложена. Навіть і буржуазні скопомісти примушені признати, що селянські довги перевищують вартість їхнього господарства.

Земля, що Ви обробляєте, тільки належить Вам про брані, і щоб зберегти за собою право пазивати цю землю своєю землею, Ви примушені віддавати плоди своєї праці і цієї землі спекулянтам, банкам та лихварям. Саміх тільки процентів від довгів мусяте рік рично виплачувати біля 20 мільярдів лей. Виходить так, що Ви живете й працюєте тільки для цього, щоби сплачувати податки, аренду та проценти від довгів і віддам, банкам, куркулям та лихварям. Ви прислаєте на всяку неволю, щоби врятувати себе перед руїною. Але всі спробування капіталістів і поміщиків врятувати Вас неможливі. Ваша земля і Ваше майно йдуть на ліцитацію за податки й довги. Ваші маєтки скуповують за безцін банкі, ділчі, лихварі та кулаки, тобто буржуазія.

Дальше КНР закликає селян організуватися в Селянські Комітети та не платити довгів, процентів і податків, не допускати до продажі землі, не виконувати ніяких умов і договорів з буржуазією та до боротьби за скінчення всіх буржуазних привілеїв. Словом, за право на життя.

Заклик закликає подрібно розглянути й несправедливості, що селянство зазнає від буржуазії та кірчеські апелем до селян неадаптських односторонь єднатися з пролетаріатом міста й села до боротьби за робітничу селянську владу.

Як тепер в Польщі моляться.

Польський канонік при архієпископаті в Варшаві Мешко Узєрскі видив новий метод боротьби для польських католиків, в якому церква могла зупинити «Розуміючи, дай сплу нашим рукам, дай певний стріп нашим гарматам, відпорність нашим таксам, невідмість наших літакам і нестримість наших удуваним газам.

Почли нам свою любов, а во їм тієї любови ми Тебе просимо, о Всемогучий, хай загинуть ворогі наші.

Хай їхні жінки, як і їхні діти будуть безшлюбні, хай їхні сини стануть жорстокими, а дочкі цурупиними, хай вони, а Господи, хай їхні кулі загублять в полях, як їхні віщі, а наші кулі хай роздирають їм серця, як тирчі.

Наша думка, Господи, та сама, що від тисяч літ неважно дити невиріш, як Ти їх неважно дити, і а тієї причини Ти їх прощати неможливою і бляжимо на цілу вічність. Амінь»

Буржуазія й поміщики не тільки не зберегли велику земельну власність, вони не тільки не клинули Вас земельно у толодню, але поворонали на свою політику, що за її допомогою відобрать від Вас Ваше майно та ставити під загрозу Вашу землю.

Буржуазія надувала на Вас величезні борги. Прямі податки в 1921 році складали біля 9,100 мільйонів лей, себто

13 і пів разів більше. Посередні податки (на сірники, сіль, тютюн та інші речі необхідні для Ваших щоденних потреб) складали в 1921 р. 5 мільярдів лей, а в 1930 році — 20.6 мільярдів лей. Від цих тільки державних монополій (тютюну, податки на дороги тощо) посередні податки вносили в 1930 р. 10 мільярдів лей.

Щоби оплатити всі ці непосильні податки, що з кожним роком ростуть і збільшуються, Ви змушені були по самі вуха віддати ціни на сільсько-господарські продукти зробило Ваше положення цілковито безвихідним. Коли три роки тому назад за 2 і пів кількості пшениці Ви могли дістати 20 коробок сірників, то тепер Ви дістанете тільки одну коробочку. Коли раніш для цього, щоб сплатити напр. довг в 1,000 лей, Вам треба було продати кірць пшениці, то зараз Ви мусяте продати вже п'ять кірць пшениці, себто 5 разів. Це означає, що ціна на Ваші довги і податки виріс до найменше в 5 разів, себто, що Ви мусяте віддати 5 разів більше своїх продуктів, 5 разів більше своєї праці. Довги задушють Вас. Земля Ваша заложена й перезаложена. Навіть і буржуазні скопомісти примушені признати, що селянські довги перевищують вартість їхнього господарства.

Земля, що Ви обробляєте, тільки належить Вам про брані, і щоб зберегти за собою право пазивати цю землю своєю землею, Ви примушені віддавати плоди своєї праці і цієї землі спекулянтам, банкам та лихварям. Саміх тільки процентів від довгів мусяте рік рично виплачувати біля 20 мільярдів лей. Виходить так, що Ви живете й працюєте тільки для цього, щоби сплачувати податки, аренду та проценти від довгів і віддам, банкам, куркулям та лихварям. Ви прислаєте на всяку неволю, щоби врятувати себе перед руїною. Але всі спробування капіталістів і поміщиків врятувати Вас неможливі. Ваша земля і Ваше майно йдуть на ліцитацію за податки й довги. Ваші маєтки скуповують за безцін банкі, ділчі, лихварі та кулаки, тобто буржуазія.

Дальше КНР закликає селян організуватися в Селянські Комітети та не платити довгів, процентів і податків, не допускати до продажі землі, не виконувати ніяких умов і договорів з буржуазією та до боротьби за скінчення всіх буржуазних привілеїв. Словом, за право на життя.

Заклик закликає подрібно розглянути й несправедливості, що селянство зазнає від буржуазії та кірчеські апелем до селян неадаптських односторонь єднатися з пролетаріатом міста й села до боротьби за робітничу селянську владу.

Як тепер в Польщі моляться.

Польський канонік при архієпископаті в Варшаві Мешко Узєрскі видив новий метод боротьби для польських католиків, в якому церква могла зупинити «Розуміючи, дай сплу нашим рукам, дай певний стріп нашим гарматам, відпорність нашим таксам, невідмість наших літакам і нестримість наших удуваним газам.

Почли нам свою любов, а во їм тієї любови ми Тебе просимо, о Всемогучий, хай загинуть ворогі наші.

Хай їхні жінки, як і їхні діти будуть безшлюбні, хай їхні сини стануть жорстокими, а дочкі цурупиними, хай вони, а Господи, хай їхні кулі загублять в полях, як їхні віщі, а наші кулі хай роздирають їм серця, як тирчі.

Наша думка, Господи, та сама, що від тисяч літ неважно дити невиріш, як Ти їх неважно дити, і а тієї причини Ти їх прощати неможливою і бляжимо на цілу вічність. Амінь»

Буржуазія й поміщики не тільки не зберегли велику земельну власність, вони не тільки не клинули Вас земельно у толодню, але поворонали на свою політику, що за її допомогою відобрать від Вас Ваше майно та ставити під загрозу Вашу землю.

Буржуазія надувала на Вас величезні борги. Прямі податки в 1921 році складали біля 9,100 мільйонів лей, себто

СТРАЙК МАЙНЕРІВ В АЛБЕРТІ

СПІШІТЬ З ДОПОМОГОЮ СТРАЙКУЮЧИМ МАЙНЕРАМ!

Страйк майнерів в Альберті тягнеться вже поверх три місяці. Майнери борються проти знижки зарплатні й ще більшого зникнення рівня їхнього й без того нужденного життя. Це страйк не тільки за справу майнерів, але також за робітників інших індустрій, за затримання рівня їхнього життя.

Майнери перші поставили опір загальній політиці знижки зарплатні, що мала місце в кожній індустрії. В цій боротьбі майнери мають підтримку Міжнародної Робітничої Допомоги у формі організування постачування поживи страйкерам і їхнім родинам.

Майнери в Колмен примушені були вернути до роботи, але Белвоу й Блейрмор дали солідарно страйкують. Ми не повинні зменшувати нашої попередньої акційности від забезпечування робітників поживою. Потрібно сотки доларів і поживи!

Деякі місцевості до цього часу не дали майнерам підтримки, яку вони повинні були дати. До 25 травня ось що показує виказ:

Альберта — \$2,195. Бритиш Колонбія — \$100.40. Торонто дистрикт — \$207.10. Порт Артур дистрикт — \$50. Вінніпег дистрикт — \$150.00. (Не згадується, чи цих \$150 дав цілий вінніпегський дистрикт, чи це ті \$150, що їх вислали Центральні з'яри українських масових організацій? — Загін Ред. «УРВ») Саскчеванський дистрикт — \$24.10. Тімінський дистрикт — \$109.75. Монтреальський дистрикт — \$45.

Велика нерівність між Альбертою й іншими дистриктами показує, що питання допомоги не взято так серйозно, як треба було взяти, і що всю допомогу поживою дала тільки Альберта.

Всеукраїнський Комітет Міжнародної Робітничої Допомоги апелює до інших дистриктів подвоїти свої зусилля для несення допомоги, зорганізування колекти хата від хати, концертів і ін. й поспішити з допомогою страйкуючим майнерам.

Засилайте всі фонди до NATIONAL MINERS' RELIEF COMMITTEE, Room 12, 115—7th Ave. W. Calgary, Alta.

ЗА ЛІТА СТАРАЙСЯ НА ЗИМУ

Зараз на фармах є багато яєць, бо тепер кури найкраще несуться. Але як би й тепер купувати на яєць дуже низькі. Торговці яєцями беруть їх за безцін і складають до холодильників (колд сторейдж), щоб продати їх взимку за вищу ціну. В зимі можна б мати на фармах свої яєця, але треба вміти презерувати їх через літо.

Є два способи приладжувати яєць до передержання на зиму. Найдешевшим способом є тримати їх у «ванній воді» (лайм водер). Робиться її так: взяти два з половиною гальонів води і розпустити в ній фунт ванна. Можна взяти 5 гальонів води й два фунти ванна, або 10 гал. води й фунт ванна. (Можна давати трохи солі, але це не кінче потрібно). Як ванно вже розпуститься й осядеться на дні посудини, білу ваняну воду зливається в посудину наложено свіжими чистими безплідними яєцями. Щоб яєця були безплідні,

тобто без зародків, треба когуту усунути від курей тиждень перед тим, як хочете скласти яєця. Яєця з зародками не перешуються добре й псується. Зародок є в кожній яєці, якщо кугут ходить разом з курками. Зародок зачинає розвиватися при певній теплоті й тому яєць псується. Розумні годівці курей тримають когутів окремо вже від початку червня, як що це вартісні когути, а якщо ні, на ковбок з ним.

Другий спосіб є так зване водне шкло (вотер глез). Його купується в друг-сторі й розпускається в добре перевареній воді після поужки одержаної в аптіці. Приблизно 1 фунт «вотер глез-у» на 2 гальони води (2 фунти на 4 гал.; 4 ф. на 8 гал.; 5 ф. на 10 гал. і т. д.)

В кожнім випадку яєця мусять бути свіжі, чисті й без зародків та так вложені в посудину, щоб розчин закрав їх пів дня. Час від часу треба заглянути, чи вода не висохла, й долияти нового розчину, як треба.

ПОЖАР ЛІСІВ Й БЕЗРОБІТТЯ В КАНАДІ

В Канаді горять щорічно великі простори вартісних лісів, з добрим будівельним або опаловим чи іншим матеріалом. Коло гашення вогню заходяться тоді дуже поспішно та наймають робітників й перевозять їх навіть літаками. Це все гаразд, але якщо дозвати робітників та прикладати до гашення вогню, або часом, заки відійдуть пожеж в далекі околиці, де тільки літаком можна патрулювати, за цей час вогонь розповсюдиться в великі. Шкоди матеріяльні в великі. Шкоди людські, що прийдуть за нами, просять нас, а з'являючись теперішніх хазяїв Канади капіталістів, що не вміли зберегти великі маєтки й вичинити їх та цим змінили економічні умови на своїй і американці принаєні їм.

В другій стороні є велике безробіття в Канаді. Якщо тут був би розумний уряд, скажім, робітничо-фармерський — він не чекав би на вихід пожежних лісів, але закладав би в них фонд безробітних, закладав їм толодню заплату та казна їм проценти по певній відсотку ліса, смугу без ліса, щоби на випадок вогню не втрачати смуга смугами. Такий фонд лісової землі можна ви-

нащити якщо на весні, як ще ліс дожить в лісі, а є вже сухо і отвертим місці. На такій смугі вичиненій з корчі й дерев та інших легкозатальних матеріялів, мусять би вогонь снитися. Так в Європі роблять.

Не тільки в цих процінних місяцях можна затруднювати тих робітників, але можна б казати їм прочинувати лісові гущі, проріджувати ліси, а в літній час, а засаджувати в них рідині.

Кілька тисяч робітників могли б в цей спосіб дістати постійну роботу в цілій Канаді. Канадські ліси роси б тоді й збільшувалися, замість малітні й винищування.

Гроші на це можна знайти оподаткуванням багатих мільйонерів та їхніх компаній, а також можна зужити на це гроші, що шатаються їх тепер на військ. востні кораблі, поліцію і т. д.

Важко сказати, чи це вартісно, але якщо в Канаді, де є великі простори вартісних лісів, з добрим будівельним або опаловим чи іншим матеріалом. Коло гашення вогню заходяться тоді дуже поспішно та наймають робітників й перевозять їх навіть літаками. Це все гаразд, але якщо дозвати робітників та прикладати до гашення вогню, або часом, заки відійдуть пожеж в далекі околиці, де тільки літаком можна патрулювати, за цей час вогонь розповсюдиться в великі. Шкоди матеріяльні в великі. Шкоди людські, що прийдуть за нами, просять нас, а з'являючись теперішніх хазяїв Канади капіталістів, що не вміли зберегти великі маєтки й вичинити їх та цим змінили економічні умови на своїй і американці принаєні їм.

В другій стороні є велике безробіття в Канаді. Якщо тут був би розумний уряд, скажім, робітничо-фармерський — він не чекав би на вихід пожежних лісів, але закладав би в них фонд безробітних, закладав їм толодню заплату та казна їм проценти по певній відсотку ліса, смугу без ліса, щоби на випадок вогню не втрачати смуга смугами. Такий фонд лісової землі можна ви-

нащити якщо на весні, як ще ліс дожить в лісі, а є вже сухо і отвертим місці. На такій смугі вичиненій з корчі й дерев та інших легкозатальних матеріялів, мусять би вогонь снитися. Так в Європі роблять.

Не тільки в цих процінних місяцях можна затруднювати тих робітників, але можна б казати їм прочинувати лісові гущі, проріджувати ліси, а в літній час, а засаджувати в них рідині.

Кілька тисяч робітників могли б в цей спосіб дістати постійну роботу в цілій Канаді. Канадські ліси роси б тоді й збільшувалися, замість малітні й винищування.

ВИРОБИ ІЗ СМЕРЕКОВОГО ДЕРЕВА

Мабуть не всім фермерам відомо, що наука винайшла різні способи переробляти дерево смереки на різного роду інші матеріяли. І так наприклад окрім будівельного матеріялу роблять із смереки талар, штучний шовк, музичні інструменти, літаки, посудини на поживу, медичні препарати тощо.

Наука працює над тим, щоби використати в розумний спосіб також інші роди дерев. В преріях є багато осики, наприклад. В європейських країнах виробляють сірники з осики, кілочки до прибавання золи на черевки та на виріб паперу. Але в Канаді через це, що є до сьїт другого дерева, осикові ліси випалюють щороку та таким чином мільйони доларів вартости йде з димом.

Це є нерозумна капіталістична господарка. Лісів не треба винищувати, бо є багато землі відповідної під управу в степових частях західної Канади. Але ці землі в власність різних моргеджевих компаній, земель-

них компаній, що чекають на добрі часи, щоби продати цю землю неосережному фермерові, що мріє ще, що він доробиться.

В теперішній капіталістичній системі нема надії на дорібки на рилі. Не при теперішніх цінах на фармерські продукти. А нема ніяких виглядів, щоби ці ціни замінювалися.

По слушности, так всі землі, що є більш відповідні до управу, як лісові, треба було віддати фармерам, які тепер мучаться і коротають свій вік в лісовій околиці, в камінню, шутрі і мочарах. Всі ці невідповідні до управу ділячки землі повинні замінитися лісами. Уряд не повинен був поселювати на них імїгрантів. Це тепер можна б змінити, як би в Канаді було пливоване господарство. Але нема найменшої надії, щоби теперішні хазяї Канади, капіталісти, спромоглися на пливоване господарство в Канаді. Це може зробити тільки робітничо-фармерський уряд, як усуне всіх моргеджевих компаній, земель-

ПАЗАТИ ДОМАШНІХ ЗВІРЯТ

Літком в Манітобі та по інших провінціях Канади можна замітити на деяких домашніх звірятах (на худобі, конях, вівцях, собаках тощо) паразитних наїкомих, що зуть їх звичайно кліщами. Кліщ, це дуже погана паразитна тварина.

Найчастіше трапляються кліщі в Манітобі, де живе порода, що найбільше чіпляється псів й тому її зветься собачий кліщ (а науково імя його дермацентер варіябіліс). Цей паразит є величини льняного сім'я, а за кілька днів може зрости до величини фасолі, насасавшись крові з тварини.

Самічки, насасавшись крові, відпадають із шкіри домашнього звіряти і за короткий час зносять від 3,000 до 5,000 яєчок в траві та листю. Ці яєчка вквітються на теплі сонця в

шестеногі черви, які шукають домашніх тварин, щоби з них насасався крові. Насасавшись крові відпадають і з них робиться вісім ногий черв, який мусять ще раз насасати крові, щоби вирости з весною на дорілого кліща. Але не завжди дається кліщеві знайти домашню звіря. Тому він чіпляється і всисається також в тіло людини, диких звірят, птахів тощо.

При сприятливих обставинах кліщ може пройти свій життєвий цикл за 6 місяців, але в несприятливих обставинах, як нема де насаситися теплої крові, цей цикл забирає йому рік або й більше.

Виняти кліща з тіла можна вколєнням іголки, або нікотиною з тютюну. Рану в шкірі від кліщів добре є запусити пероксидом, або «рубінг алькоголем», або креолінію.

ЯПОНІЯ ЗАВОДИТЬ ВИСОКЕ МИТО НА КАНАДСЬКУ ПШЕНИЦЮ

Канадський уряд вкотре дістав повідомлення, що Японія завела мито на нашу пшеницю, щоби цим робом піддержати своїх продуцентів пшениці. Мито є 17 центів на однім бушлєві.

Департамент торгівлі й промислу дістав це повідомлення дорогою через японську амбасаду. Досі канадські експортери платили в Японії приблизно 25 ц. мита на бушлєні пшениці, а зараз заплатять 42 ц. на бушлєві. А це значить, що канадські торговці збїжжям, щоб могли продати канадську пшеницю в Японії, обнізять ціни для канадських фермерів на пшеницю так, щоби це давало їм зиск по оплатенню всіх коштів та цього високого мита.

Втраді не багато канадської пшениці відходило до Японії, але завжди кілька мільйонів бушлїв воца кунувала.

Знатки говорять, що це є велика Японія на політику високого мита уряду Бенета, що наложив високі митові оплати на деякі японські товари, що прихилили передче з Японії.

Один із вінніпегських торговців пшеницею на абіжевий біржі, міста Сент-Сміт, як почути це, засидівши японське мито на чужу пшеницю, сказав, що це тільки один приклад обіжє, що «світ дурів на мито», дістав митової слабости. Але не це нам цікаво, що про це думають торговці пшеницею. Нам цікаво, як це впливатиме на світові ціни. Як відбється це на фермерах?

Вжек піднесення мита на пшеницю чужими державами означає депресія ціни на пшеницю в Канаді та в інших

експортер пшениці встановляють ціну для канадського фермера на основі того, скільки він може дістати чистого знеку по заплаченні всіх коштів звязаних з продажем пшениці. Мито, це оплата від бушля чи від метричного центнера пшениці. Його мусять заплатити експортер. Інакше не дозволять йому виладувати пшеницю в чужій країні. Мито це одна часть коштів звязаних з продажем пшениці. Чим більше мито, більше є ці кошти. Тоді експортер дав менше канадському фермерові.

Значить, збожеволіла політика високого мита на чужі фабричні товари, що її заводить уряд Бенета, метиться на канадських фермерах встановлюванням чужими державами високого мита на канадські рідні продукти.

Прем'єр Бенет і його уряд знають добре, що їх політика є убиття для канадських фермерів. Але вони цим не журяться багато, бо фермери не є ще досить організовані. Не йдуть скоро в свою власну організацію, що зветься Фармер Юніті Літ, а по українськи Ніга Фармерської Єдності. Прем'єр Бенет й його уряд бачуть дуже добре, що можна збагачити ще канадських фермерів некими фальшивими кліщами та порожніми обіжжєми.

Тому уряд Бенета ніколи не сміється з фермерів, а бореться інтересів банкірів і фабрикантів, бо вони на це й дали гроші на вибори Бенета й його консервативної партії в 1930 році, щоби мати такий уряд, який дав би їхнім фабричним товарам добру митну охорону.

FARMER'S LIFE

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$2.00

Telephone: 51 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ

Газетний орган українського фермерства в Канаді — виходить кожної середи. Видає Українсько-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Республіканським Дому, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$2.00

Адреса:

FARMER'S LIFE

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ЛІГА ФАРМЕРСЬКОЇ ЄДНОСТІ ТА МАНІТОБСЬКІ ВИБОРИ

Вибори, що відбулися 16 червня в Манітобі, мають впершу чергу загально канадське значіння, а потім мають велике значіння для організації незможних фермерів — Ліги Фармерської Єдності, яка в цих виборах виступила перший раз в Манітобі з своїми кандидатами в двох чи в найбільших округах, в Гімлі, де кандидатом був Іван Капуета, та в Фішер, де кандидатом був Колієнік.

Загально канадське значіння мали манітобські вибори тому, що в них населення Манітоби взагалі відкинуло програму консервативної партії (якщо можна б назвати цілу низку теренів та хитрощів, але порожніх обіцянок програмою). Консервативна партія рідко вдала старання ще далеко перед виборами, щоб впливати на владу в Манітобі. На це йшли великі фонди та багато літератури й звичайно, багато напиків. Але після втрати. Навпаки, із 16 послів, яких консервативна партія в Манітобі перед виборами, вони в послів втратили. (В попередній числі «Ф.Ж.» було подано помилково, що мали 11).

Друге загально канадське значіння мали ці вибори ще тим, що буржуазія Манітоби, а правдоподібно і других канадських провінцій, дурить ще себе, що можна відвернути капіталістичну кризу відніманням консервативної політики високого охоронного мита, а прийняттям політики лібералів та ліберальних прогресистів, про свободний товарообмін між країнами, що творять складові часті британської імперії.

Звісно, що такі високі охоронні мита консервативні, ані інше мито, чи навіть свободний товарообмін, лібералів і ліберальних прогресистів не може врятувати, бо мирного виходу з кризи ані нема. Капіталісти мусять шукати виходу в насильнім способі, в війні правдоподібно в війні проти Радянського Союзу який є для них найбільшою небезпекою.

Для Ліги Фармерської Єдності манітобські вибори були спробою показати свої сили, перевірити, наскільки ЛФЄ є здібна вести маси незможних і задоволенних фермерів до боротьби за негайні домагання. І тут треба признати, що були і цієї першої спробі й успіхи й невдачі.

Успіхи були ці, що за програмою ЛФЄ було в окрузі Гімлі 706 голосів відданих на Капуету, а в Фішер 388 голосів відданих на Колієнік. Всі ці виборці, які голосували на цих двох кандидатах, голосували на ділі не на кандидата, а на програму ЛФЄ, бо це на кожну передвиборчу програму було підкреслене так кандидатами, як ішими промовцями, щоб виборці не думали, що голосують на особу, а на програму без огляду на особу кандидата.

В організації Ліги Фармерської Єдності грає роль не особа, а програма, тобто це, що особа має обстоювати для фермерів та в їхні імени. І під цим зглядом треба сказати собі отверто, успіхи є невеликі. Число 1,094 голосів відданих на обох кандидатів ЛФЄ є абсолютно за мале число.

Значить, треба признати, що кампанія не була така успішна, як повинна була бути. Треба тепер поглянути, які причини склалися на це, що вона не була успішна.

Щоб знати причини, треба піти трохи глибше в саму виборчу підготовку. В історію Виборчого Комітету як одного так другого округів.

Класово свідомі організовані фермери цілком не сподобалися тим, що викривають свої недостатки та бляди, що критикують себе взаємно. Отже від цього треба зачати й тут. Поперше, Виборчий Комітет, головні ж в Гімлі, не працював так, як треба. В цей комітет увійшли відразу члени, які не мали ширшої думки працювати для Ліги Фармерської Єдності, але мали свої особисті цілі й заміри. Це були консервативні й ліберальні сторони, що думали виходом до комітету дістати самі номінації. Коли ж не дістали, бо загал фермерів на номінації довели був проти них, значить їх а їхньої попередньої роботи в виборах та в муніципалі, так вони, замість погодитися з волею більшості, замість старатися шильною і віддану працю заслужити собі в громаді на довіру, щоб в майбутньому добитися кандидатури, зачали маркувати собі та розпущати цілком не виправдані погоски про кандидата Капуету впершу чергу, що він «за слабій на кандидата». Піби вони є сильніші?

Можливо, що деякі а них, що вже від довгих часів виступувалися старим партіям, значить більше способів підійти до виборців; цього не можна їм заперечити, але щоб вони мали більше класового знання, як має товариш Іван Капуета, так цього ніколи не буде, хоча вони як собі це уявляти. Капуета є очинним лідером, значить сам один більше, як ці мають контакти з виборцями.

Ця ситуація, що чим вони приїхали на номінаційну конференцію, чим більше людей не мали лиця відомитися бути в виборчій комітеті і проти своєї волі прийняли в нему членство, але так, як той наймит, що його гадка посилає завжди до церкви, а він не хотів їти та сказав: «чекати, піду я до церкви, але чорта лінь, що я тої буду молитися». Так і вони думали: «Буду в комітеті, але чорта лінь Капуета, що я буду за тобою робити». І не робили; вимовлялися та випарували, чим могли, блаженними виправданнями. А вінчком говорили людям: «Кожу вам, що Капуета не має «денсу», а ви не побачите». І ні один а них не хотів повірвати, чи не побачили що дні справи кандидата Капуета.

Своїм говорінням, що Капуета є слабій кандидат, та що він не має «денсу» вони вимовляли ще шкодили, як хто думає,

бо другі фермери міркували: якщо С. Р. К., і другі так говорять, а вони ж лідери, так пощо я буду рошчатися за Капуету? І не рошчатися та навіть не голосувати на нього. Тимчасом, що кандидат буржуазних партій обіцявали їм дещо більше, що кандидат буржуазних партій обіцявали їм дещо та навіть давали дещо готівкою й пшеницею, які по горлі доско- та навіть своїм невинуватим становищем додали їм певну чуття. Значить, своїм невинуватим становищем додали їм певну чуття. Значить, своїм невинуватим становищем додали їм певну чуття.

Друга справа, це, що Виборчий Комітет в обох округах, мав мало самоочинну, сам на ніщо не впливав, нічого не робив, а спускався на товаришів а Вініпегу. Тимчасом це велика помилка. Вінніпегські товариші можуть дати поміч і велика звідки, але місцевий комітет повинен перший давати пропозиції ведення кампанії, мітінгів, промовців тощо. Однак цього не було. І тому кампанія випала не так сильно, як могла була бути, як би повинна випасти, коли зможлизувати б всі крайні сили в окрузі.

Третя справа, що товариші на місцях не протидіяли досить сильно всіляким наклепам противників. А ці противники впливали своєю амією на кандидатів ЛФЄ особистими наклепами на кандидатів і неправдивим представленням справ програму ЛФЄ. Товариші, що читають свою газету «Ф.Ж.» не зазнайомилися одбре а програмою ЛФЄ, щоб могли відбивати перекручення і атаки на програму. Був випадок, що противники розголосили, що Капуета обіцяє кожному 1,000 доларів річного приходу. Тимчасом такого ніде в програмі нема і Капуета ніде такого не обіцявав, Капуета тільки говорив, що в програмі ЛФЄ є домагання від організованих фермерів, щоб держава заперила тисячу доларів кожному фермерові, який не має своїх тисяч доларів річного приходу, лише, скажім, має тільки 100, 200, 300, чи 500. Значить, щоб йому додала скільки йому бракує до тисячі. Це є на це, щоб такий фермер мав свого вдержати себе й сімю та не поспиняється й не просити в панів нужденного реліфу. А тисяч доларів цілком не є багато, бо сама буржуазна парламентарна комісія в повенних часах вже просліділа і заявила, що кожна сім'я, якщо хоче мати ЛЮДЯНЕ життя, повинна мати \$2,400 річного доходу. Буржуазія не дає собі й своїм прислужникам менше. Так ввиду цього, чи \$1,000 є за багато для фермерської сім'ї?

Далі, коли противники закидали, що держава не має на грошей, щоб дати кожному фермерові тисячу доларів, а згляди додати йому до його річного стійки, щоб мав тисячу, так товариші не відповіли їм не пояснювали противникам, що ЛФЄ припускає бюджетувати багаті та їхні компанії на це як також зужити на це ці мільйонові фонди, які держава обертає заради військарям і на плачення процентів від довіж тощо.

Врешті, відділи ЛФЄ працювали небагато, спустившись, що сам кандидат та його помічники всьо зроблять. Самі переконують масу неосвідомлених політично, затурканих та зляканих фермерів. Деякі прямо боялися говорити за програмою ЛФЄ та за кандидатом, бо думали, що зарва за ними стоїть ангел хранитель з червоними штанами та зібере їх до Галіфаку. А це дуже погано бути таким боягузом. Адже це така реакція нема в Канаді, щоб заборонили брати участь у виборах.

Виборці, що бояться говорити за кандидата за своєю стороною, дає доказ, що він навіть не знає базелементарних своїх прав, як горожанин. Адже за це виборці платять податки, за це поносять всякі тягари, що раз на чотирі чи п'ять років буржуазія дозволяє їм голосувати. Звісно, вова це робить в надії, що кожним разом люди голосуватимуть на буржуазні партії, як не на одну то на другу. Однак виборці повинні розуміти свої права й голосувати там, де каже їм їх класовий інтерес.

Багато інших заміток може ж зробити це відносно вислідів цих виборів, але на закінчення можна сказати так: незможні фермери виборці далися це й цілі разом папомиувати різними обіцянками й більшістю голосів на буржуазних кандидатів. Але скоро переконаються вони, що нічого в їхньому загальному положенню на ліпше не змінилося, а навпаки, що їхне положення буде щораз погіршуватися і аж тоді побачать, що вони але зробили, що на ділі вступили свій голос, віддаючи його на буржуазного кандидата.

Далеко краще зробили ці, що голосували за програмою ЛФЄ, бо цим вони зареєстрували свій протест проти існуючого несправедливого порядку.

Аспіранти на кандидатури хай перестануть бути лицемірниками і якщо справді хотять бути колеср кандидатами, хай від тепер закотять рукави та будуть відділи ЛФЄ. Хай чинять пресу і книжки по питанням політичної економії, тобто народнього господарства і влади над ним, і тоді, другим разом, може фермери виберуть їх кандидатами. Якщо вони цього не зроблять, так їх розкриється в часописові, як шкідників і дволичників та відділи усунуть їх з членства.

Треба бути або студентом або гарячим, але літнім не можна бути сьогодні. Треба бути або з біднотою проти багатів, або з багатими проти бідноти. Плявати посередній не можна. Не можна ставити й богові свічку й дитьковій огарок!

НЕПРАВИЛЬНА ТАКТИКА МІЖ ФАРМЕРАМИ

В тягу передвиборчих мітінгів в Манітобі, підчас розмов з товаришами фермерами, які працювали за кандидатами ЛФЄ в округах Гімлі та Фішер, автор цих рядків замічав часто, що товариші фермерів не вживають правильного підходу до других фермерів, яких хотять зедлати для програми Ліги Фармерської Єдності.

Ця неправильність полягає в тім, що товариші не вміє заговорити в лагідній, переконуючій способі, але необережно, перозумно, вживає навіть часом лайливі слова, або таких слів, як «самостійник», «петлоривець», «червоний», «жовтооблактник», «католик», «сигуєнський» тощо.

Цих слів вживають часописів та літерів різних українських громад, але ціка до рядових фермерів, які членували в цих громадах, чи часописів або навіть членами цих уступували. Чи незможний фермер який томи, що його іної нікого не панчин його іквенити. Таке саме відносно петлоривець мав про дієву петлоривець? Скільки фермерів читає петлоривець «Укр. Голос», це він не робить, а що він це читає петлоривецький часопис, бо мав бути «Ф.Ж.» були б зачали собі добре труду, вони б мали переконали фактами, що такі часописи, як «Ф.Ж.» та «Кан. Фермер» і

др. ніяк не боронять інтересів незможних фермерів, а навпаки боронять інтересів буржуазії, капіталістів.

Треба такому збаламученому фермерові говорити, «сусіде», «брате», «приятелю» або навіть і «товаришу по праці» та переконувати його, що його інтерес і ваш інтерес та інтерес всіх незможних фермерів є однаковий. Релігійні й націоналістичні погляди тут при нічому, де ходить про добро широких працюючих мас. Такими назвами ми самі себе діємо, а це зле. Далі, не треба сперечатися й горячитися в дискусії, але вчитися контролювати себе та холоднокрочно доказувати фактами і здоровими аргументами правильність своєї погляду. Щоби це знати, треба читати самому пильно й уважно свій часопис та затимити собі всі такі факти й аргументи. Це буде успішніше, як злоститися або лаятися чи гарячитися з сусідом чи знакомим таким же самим чорноробом, як ви.

Де людина є вперта так, що не хоче вислухати, там ліпше полишити її, аж колиш її власна біда та нужда навчить її, що вона на мильній дорозі, коли не йде враз з організованими фермерами. Тепер на що біду не треба буде довго чекати, бо криза не зникає, а поглиблюється.

ЧИ ВИ ЧИТАЛИ ПРО 13 З'ІЗД?

На 8 сторінці минулого числа була програма 13 З'їзду Рад на є й в цьому числі. Чи ви прочитали її? Чи читано її у вас в відділі? Чи обдумано й обговорено? Чи вирішено вислати делегата на З'їзд?

Чи є у вас вироблена й вкорінена ця свідомість, що «висвободження працюючих є ділом самих працюючих»? А це діло починається на з'їздах обговоренням свого положення, підрахованням своїх сил, підкресненням своїх успіхів й заміченням своїх невдач у всіх дивних організаційного життя.

Якщо ви ще в цій справі нічого не робили — зробіт тепер, негайно. Життя — це боротьба. З'їзди, мітінги, збори, конвенції, вчать нас всіх, як боротися.

НА ПЕРЕДОДНІ НОВОЇ ДОБИ

Буржуазний журналіст Леонард Вольф порівнює буржуазну повенну Європу до Європи, яка була по розвалі римської імперії. Він говорить, що доти не зрозуміють історичних обставин, в яких обставинах (капіталістичні) закладають, доки не уявляють собі цього, що теперішній повенний занепад є подібний занепадові Європи по упадку римської імперії.

Вольф говорить, що народи вступають в нову еру життя, в новий історичний період. Теперішню пору він називає ерою «розбитих програм», «розпорощених енергій» та «збаламучених цілей». Це він говорить про капіталістичні держави й уряди в них.

Як по розвалі римської імперії настала доба іншої історії — середньовіччя — а скінчилися історія старинна, так сучасна доба кінчиться з занепадом й розвалом капіталізму та починається нова доба з паростанням соціалізму як переходової фази до комунізму в цілім світі.

Велике число людей науки також так думає. Тільки за-

ВИКОРНІЙМО ЛАКОМІСТЬ МІЖ СОБОЮ

Трапляється, що фермер хотів поліпшити свою незavidну долю і почав в довги, а тепер компанія як банкрут продає його ферму за довги. Часто в таким випадку знаходиться один або більше несовісних, нероздуманих, лакомих та зляканих людей, що готовляться низьком купити цю ферму за дешево.

Це таке огидне так чигати на свого брата по класі, таке погане і так несовісне та негідне, що всі фермери повинні об'єднатися та за всяку ціну відпугнити до такого розбавлення кого це не буде в районі працюючих фермерів на фермі й сьогодні мали б через такого зазіхальника його викидати з сім'єю? Чи це була б справедливість? А совість де?!

Фермери ніколи не об'єднуються, як будуть толерувати і терпіти між собою таких зазіхальників, що чигають тільки на це, щоб таким коштом дістати чужу працю собі чи своїм синчам. Такого сипнуватого доловка треба бойкотувати і відтяти йому до арозуміння, що він не може перебувати в громаді чесних людей.

Треба оборонити кожного фермера, якому грозить втрата ферми-домівки, без огляду, чи він є членом, симпатиком, а навіть як він є противником, треба боронити його, бо він противником через це, що ми своєю добротою не показали йому,

що він повинен їти враз з нами. Треба людину вговорювати й переконувати, а вона з часом побачить, що блядила й піде з вами, а головну, як показати їй, що бороните її.

Будьте певні, що церква, до якої людина ходить, її не оборонить, піп, який неодного до лада взяв від такого задоволеного фермера, теж його не оборонить, ніхто інший цього не зробить, як відділ ЛФЄ чи Комітет Акції ЛФЄ не оборонить такого задоволеного.

Коріньмо лакомих на чужу працю між собою! Оборонітьмо домівок всіх задовжених фермерів без розбору і будувати таким способом відділи ЛФЄ!

ВЕЛИКІ ГРАДОВІ ШКОДИ В САСКЕЧЕВАНІ.

Ріджайна 25 червня. — Приблизно 400 квадратних миль заснів в шести різних околицях Саскечевану шкідлива градова біда в середу та четвер, 22 та 23 червня. Декуди шкоди є 100%, в інших 50% або менше, а крім цього сотки доларів шкоди в знищених буреві будинках.

Навіщені такі околиці: Кендоль-Монтмартр; Канд'як-Гленаван; Едленволд, Кнапел, Естеван, Майлстон-Лейн-Словтер. Найбільша шкода є в окрузі Майлстон, де знищено є багато господарських будинків.

В ПРУСІЇ ПРИВЕРНЕНО ПРАВО ДЕМОНСТРУВАТИ

Берлін, 25 червня. — Національні соціалісти (фашисти) Гітлера та комуністи голосували разом в пруській сойм, що привернули право публичних демонстрацій, які були заборонені урядом. За останній тиждень сутички при політичних демонстраціях були причиненою втрати життя десять осіб. На цій основі Гітлер домагався заведення воєнного стану на однім із своїх мітінгів. Його партія «домагається заборони Комуністичної Партії Німеччини. В одному фашистському документі говориться про виділення поліції з соціал-демократів, що попирають фашистську партію.

Комуністична Партія Німеччини робить приготування до кампанії за позисканням в свої ряди широких мас робітників, які вірили досі соціал-демократичним провідникам. Ці провідники зраджують рядових робітників на кожнім кроці.

Фашисти в Німеччині рекрутуються з синів буржуазії, незможних селян-куркулів та з незадоволених офісників і дрібних підприємців, але також з будищих старців і жовнівів царської армії. Всі бувші й теперішні офіцери є обовязково по стороні фашистів.

МАНІТОБСЬКІ КОНСЕРВАТИСТИ ЗНАЮТЬ ПРИЧИНУ НЕВДАЧІ

Вінніпег, Ман., 25 червня. — Тут відбувся з'їзд манітобських консервативів, — кандидатів, які впади в недавніх виборах та вибраних послів, як також кількох федеральних консервативних послів. Всі вони обговорювали причини невдачі в виборах 16 червня. Деякі кандидати признавалися, що вони самі винувати в своїй невдачч, інші годилися в цьому, що політика високого мита консервативної партії в домінії, отже політика Бенета в Оттаві не допускати до Канади ніяких чужих товарів, тільки дозволяти канадським фабрикантам визискувати канадського покупця до вподоби — була причиною, чому головну в фермерських округах консервати прогорили з всіми своїми кандидатами.

З'їзд однак не мав відваги висказати це своє переконання отверто в резолюції до прем'єра Бенета і так учасники розіхалися домів.

НЕМА ПОРОЗУМІННЯ МІЖ ВЛАСНИКАМИ ТКАЛЕНЬ.

Оттава, 15-го червня. — Тут прибула делегация британських власників ткалень, щоб предложити перед уряд Бенета свої пропозиції. Через цим вони парадкувалися з власниками канадських прядиль в Мон-Трелі, але мітінг в Мон-Трелі не довів до нічого. Канадські фабриканти не хотять допустити в Канаду британських ткачів. І це вказує наглядно, що там, де ходит про зиски, капіталісти не знають навіть споріднені крові. Адже канадські фабриканти рахуються англо-саксонні так само, як британські. Чому ж це доводиться? Де є їх патріотизм?

Буржуазія вводить патріотизму тільки працюючій маси, щоб на віддачок потреби ці маси оборонити панів буржуїв, але сама буржуазія є така самозабобна й захланна, що аж гидко її патріотизм, це \$.

Цей брак порозуміння між британськими й канадськими «текстильниками» вказує вській думаючій людині, що імперіальна конференція, що має з'їхатися при кішні липня в Оттаві, матиме так само мало успіху, як мали наради між британськими й канадськими власниками текстильних фабрик. А це піддержує тільки твердження знатоків з працюючої класи, що оттавська імперіальна конференція нічого не наладнає й кризи в різництві й промислі а Канаді не усуне.

ОБІЗДКА РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИХ ОРГАНІЗАТОРІВ В АЛБЕРТІ ЧОМУ НА БУРЖУАЗІЮ ПАДАЄ СТРАХ

До всіх фермерів північної Алберти!

Поглиблююча економічна криза в Канаді приносить нам з кожним днем нові злидні, нові питання, над якими треба за- становитися і широко їх обговорити. Не тільки обговорити, бо саме обговорення цих питань не принесе нам великої користи, але шукати способу, як вивратися з цих злиднів, як попра- вити теперішнє своє критичне положення.

Свого життя ми ніколи не поліпшимо, як будемо нарікати на злидні, як будемо говорити, що хай хтось за нас бореться, а ми вже прийдемо на готове. Таке говорення є неправдиве, бо за наші інтереси, за право на життя мусимо ми самі боро- тися. Капіталісти за нас борються не будуть, вони боряться проти нас, вони борються за те, щоб нас виснажити, щоб з на- шою мозольною працею збити собі мільйонні багатства, щоб ми ніколи не були вільними людьми, тільки їх невольниками.

За інтереси незможних фермерів боряться тільки дійсні робітничо-фермерські організації. Провідників робітничо-фермерського руху арештується, одних з них канадська бур- жуазія кидатиме в тюрми, інших депортує без якого суду. Ці провідники небезпечні для класу паразитів, бо вони борються за класу працюючих і звивають всіх робітників і незможних фермерів організуватися та відбивати всякий наступ капіталі- стичної класу на рівень життя трудящих, на свободу слова, преси, організації і робітничо-фермерських зібрань.

Незможні фермери, яких нинішня економічна криза кину- ла в безодню нечуванних злиднів, що так яскраво відбиваються в їх низький рівень життя та в чисельних банкруцтвах по дов- голітній мозольній праці на фармах, мусять зрозуміти причи- ни цієї кризи, мусять їх вичпати, мусять проти неї боритися. А боритися проти цієї кризи можна тільки дорогою своїх клас- ових організацій.

Провок. ТУРФДІМ в Едмонтоні в порозумінні з Дистрик- товим Комітетом Ліги Фармерської Єдності та Провінціально- ною Керуючою Радою Тодовириазу вирішив вислати на обіздки в північній Алберті двох організаторів: товаришів — А. Вой- тинича і В. Доскоча. Ці організатори скажуть вам, чому економічна криза з кожним днем загострюється, в якій спосіб капіталісти звивають весь тягар її на плечі робітників і незможних фермерів, що треба робити, щоб відбити атаки буржуазії і на так низький рівень життя робітників і незмож- них фермерів.

Незможні фермери мусять боронити себе перед викидан- ням з фармах за моргеджеві довги і залежні податки. Не їх це вина, що вони не можуть зараз платити капіталістам процен- тів, що вони не можуть встарати грошей на податки. Немає таких фермерів, які хочуть втратити фармах за податок, а коли їх трапляє, то тільки тому, що немає де взяти грошей на запла- чення податків. Бо як можна заплатити податок, коли фар- мерам платять зараз від 3 до 5 центів за дозин яєць, від 8 до 10 центів за фунт масла?

Всі відділи наших масових організацій повинні проголо- сити ці мітинги в себе на місцях якнайширше, повинні дати цим організаторам всяку можливу матеріальну й моральну піддер- жку. Зробіть ці мітинги дійсно масовими.

- Тов. А. Войтинич відвідає наступні місцевості: БРУСО, в суботу 2 липня в год. 8 вечером і в неділю, 3 липня в годінні 2 пополудні.
- ІСПАС, в понеділок і відторок, 4 й 5 липня в год. 8 вечером.
- ШЕПІНЦІ, в середу і четвер, 6 й 7 липня в год. 8 вечером.
- ГЕЙРІ ГІЛ, в суботу, 9 липня в год. 8 вечером й в неділю, 10 липня в год. 2 пополудні.
- ВИЛІНГДОН, в понеділок і відторок, 11 й 12 липня в год. 8 вечером.
- КЕДРОН (КАГВІН), в п'ятницю і суботу, 15 й 16 липня в год. 8 вечером.
- ДЕЗЕРЛЕ, в середу і четвер, 13 й 14 липня в год. 8 вечером, год. 8 вечером.
- ПАКАН-ГАЙВЕЙ, в неділю 17 липня в год. 2 пополудні й в понеділок, 18 липня в год. 8 вечером.
- ОПАЛІ, в п'ятницю й суботу, 22 й 23 липня в год. 8 веч.
- ВОХ, в неділю, 24 липня в год. 2 пополудні й в понеділок, 25 липня в годінні 8 вечером.
- ГЕФВЕЙ ЛЕЙК, у відторок й середу, 26 й 27 липня в годінні 8-й вечером.
- НЕСТОВ, в четвер й п'ятницю, 28 й 29 липня в год. 8 веч.
- РОЧЕСТЕР, в суботу, 30 липня в годінні 8-й вечером і в не- ділю, 31 липня в годінні 2-й пополудні.
- МІНУК, в понеділок і відторок, 3 й 4 серпня в год. 8 веч.
- АТАБАСКА, в середу й четвер, 3 й 4 серпня в год. 8. веч.

Тов. В. Доскоч відвідає наступні місцевості: СПЕДЕН, в суботу, 2 липня в год. 8 вечером й в неділю, 3 липня в год. 2 пополудні.

Першими, хто зачав отвирати очі фермерів, були робітни- ки фабрик, що отвирали очі другим робітникам та органі- зували їх. Тому на уряд Бенета в домініантній діяльності та на уряді різних партій в про- вінціях, впав страх, як почи- ли про це отвирання очей. Для цього то уряди стараються сте- роризувати працюючі маси ареш- тами та депортаціями і за- ставляти на визначенні видішніх провідників робітничо-фермер- ського руху.

Правда коє в вічі. Говори- ти правду про уряд Бенета, про провінціональні уряди, що всі вони діють на припору- чення канадських капіталістів, це значить настроювати воро- дою працюючі маси проти тих несправедливих урядів. Це значить вироблювати в масах бажання ухилення від несправедливих урядів. Через це капіталісти й фабриканти на- казали урядам замикати й де- портувати тих, що мають від- вагу говорити правду. І уряд зачав це робити. Він хоче по- бачити, відкукнуться на ці за- микання й депортації маса пра- цюючих. Якщо вони відкукнут- ся масово, зачнуть портестува- ти та демонструвати навіть на фармах, тоді уряди мусять чи- слитися в масовим протестом.

ФРАНЦУЗЬКЕ КУБЛО БІЛОГВАРДИСЬКИХ ТЕРОРІСТІВ

"Іманіте" друкує нову стат- тю тов. Маньєна про "кубло білогвардійських терористів". У статті описується діяльність Бурцева і його "національного російського комітету", заспо- ваного в Парижі 1921 року, щоб координувати дії всієї бі- логвардійської еміграції проти радянської влади.

Голова комітету — Карта- нов, товариші голови є — кол. царський міністер торгов- і промисловости Федоров, кол. міністер Врангеля, одиє з вождів російських монархістів за кордоном і головний керівник газети "Возрождение" Струве, редактор тієї самої газети Се- менов, князь Долгоруков і, врешті, кол. есер Бурцев. Ко- мітет має в різних країнах сек- ції, передусім у країнах — васа- лах французького імперіялізму, в Чехословаччині (на чолі сек- ції — Савіцький) і в Югославії (на чолі секції — Салтніков).

Крім того, секції комітету є в Болгарії, Німеччині, Туреччині й ін. Маньєн наводить свою роз- мову з сособою, що добре знає Бурцева. Ця особа заявила, що Бурцев заснував 1919 року в Парижі телеграфне агенство під назвою "Об'єднання", що мало за мету поширювати брє- хливі відомості про стан у Ра- дянському Союзі. У цій орга- нізації брали участь: відомий російський капіталіст Третья- ков, Борис Савіков, Конова- лов і кол. царський посол у Парижі Завольський. Одноча- сно Бурцев редагував газету "Общее дело", і видавав анти- радянські брошури.

Бурцев одержував на свою мету і одержує далі субсидії від французького міністерства закордонних справ. Бурцев був і є агент Колчака, Денкіна, Врангеля, агент "торгпрому", агент французького імперіялі- зму, і всі вони користали і кор- стають з його послуг для бо- ротьби про СРСР. Крім цього, Бурцев ще й брудний провокатор, звязаний з газе- тою "Віктор", яку видає реак- ційний шовініст Ерве, і з полі- ційною газетою "Лібєрте".

ПИСЬМЕННИКИ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ПОЛІТИЧНОЇ РЕАКЦІЇ В КАНАДІ

Професори університету, визначні письменники та журналісти в Америці й Англії вислали до Бенета протести проти проголошення Компартії нелегальною.

НІО ГІОРК, 13 червня. — Ба- гато визначних мужів, провід- ників публічної думки в Спо- лучених Державах, запротесту- вали від імені Міжнародного Комітету для Помітання Вя- знів до канцелярії прем'єра Р. В. Бенета проти заборони домініантним урядом Комуні- стичної Партії Канади та проти переслідування комуністів за їхні погляди та партійну при- належність.

Під протестом є підписані між іншими: Освальд Герісон Вілард, редактор журналу "Чейшен"; Антон Сінклер, від- оміний письменник, та Гері Елмер Барне, редакційний письменник газет емігрантських Скріше-Говард.

З Великої Британії також ви- слано протести до Бенета проти переслідування комуністів канадським урядом. Між бри- тійськими письменниками й лі- бералами, що вислали такі про- тести, є відомий письменник Джордж Бернар Шо.

Протести, вислані до Бенета, є частинною широкою кампані- ю, яка склавувалася з секції британського закону, на під-

БУРЖУАЗНА РЕВОЛЮЦІЯ В СІЯМІ

В країні Сіям, що є на по- лудне від Китаю в Азії, настав революційний переворот. Де- пеші з 25 червня сповістили, що військові офіцери заареш- тували короля Праджадгіпо- ка та різних князів і видали потім свою прокламацію, в якій домагаються встановити конституційну монархію з па- рламентом та міністрами й огра- ничити права короля. Речники офіцерів сказали, що коли ко- роль на це не згодиться, Сіям буде проголошений республі- кою. Король Праджадгіпок походив з династії Чакрі, що вде через 150 років володіє в Сіямі.

Переворот зробили ніщі о- фіцери проти короля та генер- алу і князів. В прокламації зроблено порівняння роскш- ного життя багатців з народом, на якого спадати всі тягарі податків. Сіям знаходиться зараз у великій кризі, бо ціни на продукти ріллі, риж, дерево тощо, низькі. В країні є також велике безробіття.

ВОСННЕ НАДРУЖЕННЯ МІЖ КИТАЄМ І ЯПОНІЄЮ ПОСТІЙНО ЗРОСТАЄ

Токіо, Японія, 25 червня. — Китайський уряд видав наказ звільнити японця К. Фукотомо з посади головного митного інспектора в порті Дайрен в Маньчжурії. Однак Фукотомо остався надалі на посаді, бо Маньчжурія є на ділі під контро- лем японців, хоч для ока є в ній китайський уряд. Цей уряд є японіфікований і він заде- жав Фукотомо на посаді. В міжчасі надружження між Японією і Китаєм в околиці Шангайкван на пограниччю Ман- джурії і Китаю є таке велике, що очікують кожної хвилині воєнних кроків. Китайські гене- рали згромадили там около 60,000 війська, що готове всту- пити кожної мінати в Маньчу- рію. Думають, що за плечима китайських генералів є інші держави, яким забораня Ман- джурії Японією є шкідливе, бо вони мають свої великі вклади в Маньчурії.

ЧІЛІЙСЬКІ КОМУНІСТИЧНІ СТУДЕНТИ ЗАХОПИЛИ УНІВЕРСИТЕТ

Депеші до денної капіталі- стичної преси приносять такі дальші відомості про події в Чіле, південно-американській республіці, де виконано недав- но державний переворот і до- клади прийшов уряд, що називає себе "соціалістичним".

САНТІЯГО, Чіле, 11 червня. — Комуністичні студенти захопи- ли державний університет і надрукували в університетській друкарні маніфест, в яким до- магаються права участі в но- вим соціалістичним уряді Чіле. На чолі комуністів стоїть Еліас Ляфферте, провідник комуні- стичної партії.

Уряд відкинув ці домаган- ня і пообіцяв толерувати вступ студентів, але є ознаки, що він розпіне гострі кроки, якщо студенти не заберуться з уні- верситету.

ЯПОНСЬКИЙ ПИСЬМЕННИК ПРО НЕМИНУЧІСТЬ ВІЙНИ МІЖ ЯПОНІЄЮ І СРСР

Японський буржуазний пись- менник, Кіносукє Адачі, котрий подорожує тепер по Америці, заявив у розмові з журналіста- ми, що війни між Радянським Союзом і Японією на Далекім Сході є неминуха.

В умовах капіталістичної системи війна є одним з ви- ходом для японського імпері- алізму з економічної скрути.

"Японія — казав Адачі — мусить мати Маньчжурію в сво- їй посаді, або перестане бу- ти периферійною державою. Отже в недалекому майбутнім мусить прийти до удару між Радянським Союзом і Японією і не запобігнути цьому жодні державні мужі, що балакають даремно при зелєній столі.

Адачі не такий дурний, щоб не знав, що капіталістичні "дрібні державні мужі" так і пхавуть Японію на війну проти Радянського Союзу, але в цьо- го нема певности, що Японія ввійшла б побідишком з такою війною.

ТАЄМНІ КОНФЕРЕНЦІЇ ПРЕДСТАВНИКІВ ГЕНШТАБІВ КРАЇН ФРАНЦУЗЬКОГО УГРУПОВАННЯ

Опрацьовують останні технічні подробиці майбутньої війни.

Ліва "Вельт ам Абенд" ви- ступає готування війни проти Радянського Союзу. За відомостями "Вельт ам Абенд", 29 травня 1932, в Београді зіхали- ся представники генеральних штабів країн Малої Антанти, на конференцію.

"Роботи конференції відбу- ваются в особливих комісіях окремих генеральних штабів. Ці особливі комісії мають на меті обміркувати потреби май- бутньої війни з СРСР, розташу- вати відповідно військові сили та наметити персональний склад кожного генерального головно- го штабу союзних армій.

Свого часу таємна конфе- ренція представників генштабів країн Малої Антанти відбувала- ся 21 до 23 березня у Празі. Після празької конференції від- булася 9—10 травня у Бука- решті.

Газета додає, що серія кон- ференцій закінчиться конфе- ренцією у Варшаві, де крім держав Малої Антанти, віз- чать участь балтійські країни.

На варшавській конференції також буде присутня велика деле- гація французького геншта- бу.

Всі ці конференції мають на меті опрацювати останні тех- нічні подробиці майбутньої ан- тирадянської війни. Найвище керування всіми цими конфе- ренціями здійснює французь- кий генеральний штаб.

НА ДНІ НУЖДИ.

Поруч брукових сензацій, друкованих з метою відверну- ття увагу працюючих від страш- ного господарського ліхоліття, буржуазна преса друкує час від часу (мають через недо- статі) інформації, які дозволя- ють глянути на дно жахливої дійсности.

В одній із львівських поль- ських газет читаємо: "...Сільське населення, не ма- ючи грошей на купно дорогої монополевої ідальної соли, купує значно дешевшу сіль для худоби і кормить нею себе, за- емівшись худоби.

В східній частині держави (західно-українські й західно- білоруські землі) великим по- питом утішається так звана консервна сіль, занецижена салітурою, тому небагато дешев- ша від ідальної. Ця консерва ва сіль має бути вживана до консервування мяса, тепер слу- жить масово до їдженя".

В ІТАЛІЇ СТРАЧЕНО ДВОХ АНТИФАШИСТІВ.

РИМ, 17 червня. — Двох анти- фашистів розстріляно сьогодні за спробу вбити фашистського диктатора Муссоліні. Вони на- зиваються Домєнко Бовоне й Анджельо Сбардельото.

ОБІЗДКА ОРГАНІЗАТОРА ТУРФДІМ В ПРОВІНЦІІ САСКЕЧЕВАН.

Окружком ТУРФДІМ у Пелі, Саск., вирішив вислати на організаційну обіздки в Ма- ляр. Нинішє надіждо ряд місцевостей у Саскєчєвані, котрі відвідає у своїй організаційній обіздки тов. В. Мазяр, організ- ator ТУРФДІМ. Просимо всіх фермерів і робітників в наведе- них місцевостях прийти на мі- тинги товариша Мазяра як най- численніше.

Мітинги відбуватимуться в наступному порядку:

- 1 липня в Гаєс, Саск.
 - 2 липня в Сван Парк, Саск.
 - 3 липня у Поплар Блоу, Саск.
 - 6 липня у Вакав, Саск.
 - 5 липня в Ст. Джулеті, Саск.
 - 7 липня в Елв Крік, Саск.
 - 8 липня в Тарнопол, Саск.
 - 10 липня в Бруксбі, Саск.
- Приходить на мітинги самі та кличе з собою своїх знайомих. Окружком ТУРФДІМ у Пелі, Саск.

ЯК ВИПРАВЛЯТИ ШКІРИ НА РЕМІНЬ

Один товариш, гарбарник шкіри, який давніше виправляв шкіри для фармерів в західній Канаді, а зараз вирішив виїхати до Радянського Союзу, подає поради, як виправляти шкіри при допомозі вапна. На цьому місці йому належить тільки подяка.

Свіжу шкіру треба обмити з бруду її гною. Вкнипути її в чисту й свіжу та м'яку воду. Хай в ній лежить через 24 години. По цьому витягнути та розпротерти на долівку (підлогу) й розрізати повздож хребта, від карку до хвоста, на дві рівні половинки.

Мати готову бочку, або кадку з водою. Вложити в неї розрізані часті шкіри, щоб вода добре їх вквашувала. По цьому розпротерти вквашеного вапна в воду так густо, як молоко. Щоб вапно давало добрий розчин, треба його перемолоти на порошок. Так розчинене вапно називається "гайдратик лайм".

Як розчин вапна вистигне на зимно, додавати його щодня по трохи до бочки, в якій є шкіра в воді. Шкіру треба перетягати та перемішувати, щоб вапно всюди добре вирозало волос на шкірі.

Не вірте тому, хто каже вам, що вапно палить шкіру. Навпаки, вапно м'якше, що є на шкірі, робить рід мила, яке гарбує шкіру та вирізає шерсть з неї. Спалило б, якщо давав би багато вапнового розчину відразу до бочки.

Того вапнового розчину додавати щодня по трохи, доки вся шерсть не злізе. Тому треба дробувати кожним разом, чи вона добре злазить. Пробується рукою. Чим довше шкіра мокіє, тим ремінь стає м'якший, але не треба тримати шкіри в бочці тоді, як шерсть легко злазить під рукою.

Витягнути шкіру з бочки, обмити в чистій воді, розпротерти на щось кругле (її бочка може бути) та тупим ножом або кусником бляхи, але такої, що не має гострих кінець, щоб не подерла личка в шкірі, позсувати шерсть. По цьому обмити шкіру знов в чистій воді й взяти шкіру на грубе дерево, скажім, на обструганий на півкругло 2x8 або 2x10 брус та зняти все м'ясо, як є на шкірі, шуруючи шкіру до брусу, а також зняти оболонку (плівку). Це само показує, бо ремінь в шкірі є червоний, а плівка є біла. По цьому ще раз шкіру добре обмити й розвистити, хай висихає.

Потім часом прилагодити собі квас. До бочки зимної м'якої води взяти на кожних 100 фунтів шкіри 2 фунти сірчаного квасу (солфюрік есід) і додати 10 фунтів глянберської солі (Гляубер солт), або 15 фунтів звичайної кухонної солі, як нема глянберської. Як мешча вага шкіри, як 100 фунтів, так тоді дається менше сірчаного квасу та солі. Це треба вже самому собі розмірковувати, щоб не спалити шкіри.

Цей сірчанний квас летить до води та мішається, потім спускається сіль і мішається. Хай стоїть пів години. Опісля в це вкнипути шкіри. Помішати добре. Хай стоїть через ніч. На другий день знов помішати добре рано й вечер.

Слідуючого дня врубати маленький кусник з карку, де є найгрубіша шкіра й поглядати, чи шкіра білва, чи червоні.

Як білва, то вода вквашена, а як червона, то ще треба три дні в квасі, хай добре вквашиться.

По цьому витягнути її з бочки та перевистити через щось круте, щоб стікала від квасу. Відтак прорізати з кінця від карку дірку та вквітати розрізані часті шкіри з кінця розрізаними частями шпурком та зняти й засипати шпурком та витягнути добре й привезати до другого цвяха, хай висихає так натягнена. Але витягнути добре, щоб скоро не добра висихала на твердо, як кістка.

Суху тверду шкіру знімається з цвяха та мочиться літньою водою так, щоб була крихітка, не більше, як 20%, вохка. Лийшіть її вохкою через ніч. На другий день зварити один фунт будьякого смальцю з двома фунтами гарнессової оливи, що називають "нітфутс ойл" або "еврека гарнесс ойл", і цим нафармувати шкіру на оба боки та лишити через ніч, хай вигає в себе цей товщ.

Слідуючого дня розстелити шкіру на рівну підлогу та будь-якою короткою рівною дошкою, 6 до 10 цалів, випрасувати цю шкіру на підлозі. По цьому намастити ще раз товщем, або як нема вже товщу, так самою оливою. Повісити, хай сохне.

Це є вже так званий сировець або жовта-шкіра на віжки, на паски, на "лейси" до шивання пасів та на узданиці (голт-ри). Можна її паси робити з такої шкіри. Їх робиться так: врубати повздож хребта кусник широкий на 6 цалів, скажім, та зложити його в двоє й зішити. Як хто хоче мати дуже сильні паси, так між ці дві зложки дошовинки дає в середку ще третю на 3 цалі ширину. Екстра тяжкі паси до незвичайно тяжкої роботи можна шити на 4 цалі широко, відрізавши кусник на 8 цалів широкий. Можна складати в троє по 2 цалі або по 2 1/2 цалі, або 9 цалевий пас в троє по 3 цалі й "лейсом" старанно перешити два рази повздож. Також на кілька іх в спржках зішити лейсом. Такі паси будуть дуже витривалі. Їх шити треба змаришати раз або два "нітфутс" оливою до упражі.

Паси мають бути на 6 стій і 4 цалі довжини.

При цьому вквашенню сірковим квасом треба добре уважати, щоб вквашити так, як треба, бо як буде шкіра за суха, вона воме багато оливи в себе, а як за мокра, то за мало. Потім така шкіра тріскає й ломиться скоро.

Виправа овечих шкір на кожух.

Овечі шкіри виправляється так: Змочити шкіру в воді з солю. Вимити її добре руками, де є тверді місця. Зібрати м'ясо, як є при шкірі, тупим ножом і по цьому зараз може йти в квас. Але треба пам'ятати, що овеча шкіра далеко легша, отже треба давати далеко менше сірчаного квасу та солі. Однак пропорція остається завжди цілком такою, як і для людської шкіри.

Витягнути з квасу та розвистити вонюю в спід, хай просохне через 24 години. Сунити зажди вонюю в спід та цимось пікругліти. По шпурку шпурку на твердо вкнипути в літню воду та знов витягти розвистити, хай стече. Це зні-

чайню є через ніч. На другий день розтягнути її добре та нафармувати "нітфутс" оливою. Ця олива роблена з товщу, що є в костах з всяких домашніх звірят і вопа є гарно жовтого коліру. Як олива сінькувата, вона не добра й не є правдива "нітфутс".

Насмаровану шкіру просунити, а потім зняти з місця просушення і в руках вимити до брє й ножом вигладити, як де є грубіше місця або як є куснички плівки.

Так вироблена овеча шкіра має найкращий сильний кожух, що вартує добрі гроші.

Кожний читач повинен почувати на собі обов'язок заплатити на час за часопис, прочитавши цю корисну й поучающую статтю про виправу шкіри, а це число часопису сховати добре в шафу на книжці, чи в якийсь шафчик, щоб потім не забувати редакції запитати, як виправляється шкіра. За такі статті люди платять по кілька доларів, бо це вартує знати, як виправляти собі самому шкіру на ремінь чи на кожух. Ми окремо заплатили не хочемо, але сама справділість вимагає, щоб кожний поспішив заплатити на час за свій часопис.

Венкувер і таким чином зараз по цілій Б. К. садівництво є одним з найбільших промислів. Жителі цієї провінції займаються садівництвом вже від 70, а на більшу скалю вже від 60 років.

Перші яблука в Манітобі зачали плекати фармер Стівенсон коло Морден, а зараз є в Морден урядова досвідна станція,

на якій цього року буде тону всяких овочів, головню ж сливок та яблук.

Нема сумніву, що за 25 років кожний фармер в преріях матиме свій власний овочевий сад, бо досвідні станції дають докази, що овочеві дерева можна плекати й в преріях, якщо дати їм відповідне затищення й вітрів.

Венкувер і таким чином зараз по цілій Б. К. садівництво є одним з найбільших промислів. Жителі цієї провінції займаються садівництвом вже від 70, а на більшу скалю вже від 60 років.

Перші яблука в Манітобі зачали плекати фармер Стівенсон коло Морден, а зараз є в Морден урядова досвідна станція,

на якій цього року буде тону всяких овочів, головню ж сливок та яблук.

Нема сумніву, що за 25 років кожний фармер в преріях матиме свій власний овочевий сад, бо досвідні станції дають докази, що овочеві дерева можна плекати й в преріях, якщо дати їм відповідне затищення й вітрів.

Венкувер і таким чином зараз по цілій Б. К. садівництво є одним з найбільших промислів. Жителі цієї провінції займаються садівництвом вже від 70, а на більшу скалю вже від 60 років.

Перші яблука в Манітобі зачали плекати фармер Стівенсон коло Морден, а зараз є в Морден урядова досвідна станція,

на якій цього року буде тону всяких овочів, головню ж сливок та яблук.

Нема сумніву, що за 25 років кожний фармер в преріях матиме свій власний овочевий сад, бо досвідні станції дають докази, що овочеві дерева можна плекати й в преріях, якщо дати їм відповідне затищення й вітрів.

Венкувер і таким чином зараз по цілій Б. К. садівництво є одним з найбільших промислів. Жителі цієї провінції займаються садівництвом вже від 70, а на більшу скалю вже від 60 років.

Перші яблука в Манітобі зачали плекати фармер Стівенсон коло Морден, а зараз є в Морден урядова досвідна станція,

КОШЕННЯ АЛЬФАЛЬФИ НА СІНО

В деяких фармерів цього року є вже альфальфа, бо минулими роками писалося багато про це, щоб розводити цю корисну паствінну траву.

Однак не всі знають, який саме найліпший час косити альфальфу. Треба косити коли нові рісткі починають виростати з чвіки від землі. Не чекайте, аж вони виростуть та коса скосить їх, бо тоді слідуючий убір сіна не буде великий. Перші билни цвитує, або зачинають цвісти, а з чвіки при землі починають рости другі билни. Як скосити в цій часі, коли ці нові рісткі є ще малі і коса не зрубає х, так альфальфа скоро відновиться і дає друге сіно. Таким робом фармер може зібрати сіно альфальфи два рази до року.

Досіди на експериментальних фармах доказали, що не треба чекати, аж ростини зачнуть повні цвісти, але косити, якщо тільки світ починає показуватися і як ці додаткові рісткі-билни починають наростати з чвіки (або як декуди звуть з корови, або матиці).

Не тільки що вчасне кошення дасть другий убір сіна, але сіно з першого збору буде дещо поживніше, як коли б косити його тоді, як вже альфальфа зацвіла. Тоді билни є твердіші та мають менше протейну в собі, а протейн це є найбільш потрібна пожива для домашнього скота. Тому ніяк не задержуватися пізно з кошенням.

Зграбене сіно ліпше є складати в стирту, як возити до стодоли, чи на стайню. Не треба ніяк зжовувати сіна альфальфи з стирту чи деінде, як воно є вогке, бо спієніє. Альфальфу треба класти в стирту цілком суху, а тоді вона в стирті виправається ліпше смакує худобі. Стирту можна заварити іншим сіном, щоб не замочка підчас зливного дощу. Краще складати в вузкі, а довгі стирти, щоб в них був до певної міри провіт.

Січене дрібно сіно альфальфи в зимі та змішане з збіжжю зерню, є доброю поживою для курей, свиней, овечь та копей і молочних коров.

Сьогодні кожний, хто був в Бритиш Коломбії, знає, що ця провінція Канади має чи не найліпші на світі яблука. В кожному разі найліпші в Канаді, бо переважають своєю якістю яблука з Нової Скошії, як такої американської яблук.

Чому саме переважають, досі ніхто не всіп прослідити, але це є відомий факт, що яблука з Б. К. найкраще переходять через зиму.

Читачам цікаво буде знати, звідки взялися перші яблука в Б. К. Про це читаємо в статті Б. Моуро, урядника з Бритиш-коломбійського департаменту рільництва, ось так:

"Про перші яблука в Бритиш-коломбії не можна говорити, що вони розвилилися з насіння засадженого в скрині глини в Форті Венкувер в 1826 році скам'янілим городником, що знався Брюс. Насіння походило з одного яблука, яке зліз гості в Лондоні, Англія, 1826 р. на обід, цю його дали в честь капітана Симеона, який був в службі Голдеон Бей компанії. Підчас цього обіду одна з жінок взяла зеринка з яблука та вложила Симеону в кишеню з жартобливим заміслом, щоб засадити їх, як він є канадський цукетарі. Капітан сам справу серйозно і зацікавився прирученням жінок. Обидвома разом в Форт Венкувер, він подарував собі зеринку в кишені та помістив їх і дав докторові МекЛінові, а цей дав їх городниці Брюсові з наказом посадити їх старанно в скриню землі та добре доглядати".

"Мисис Маркус Гудман,

яка віддала Форт Венкувер в 1836 році, пише, що того року одна з яблук засаджених Брюсом мала перше яблуко. Яблунь мала саме 10 років. Це перше яблуко розкрито на 17 частей і її поділено між 17 присутніх гостей у гостиню в Форті. Слідуючого року яблунь мала 20 дозрілих яблук. Після слів Дж. Р. Ендерсона, першого депют міністра в Бритиш Коломбії, около пів долина яблунів виростило з зерня засаджених в Форті Венкувер та вони зачали родити перед 1860 р. це, коли то покинено форт і здемолювано разом з яблунями, з яких тільки одна осталася".

Інше джерело яблуків в Б. К. походить від італійця іменем Льюренцо, який мав заїздний дім в містечові Фавітейн, 9 миль на північ від північного містечка Лілоет, Б. К. Він побудував заїздний дім на дорозі, якою йшли пошукувачі за золотом в округ Карібу. Майже 90% всіх подорожніх музеїлів переходили попри хату Льюренцо щодня по 5 років, закінчивши довгу дорогу на Є. в 1864 р. В 1861 Льюренцо всіп переконатися в своїх рідних в Італії виїхати в Канаду та вони привезли з собою рісткі шпурату й зеринки інших овочів. Це засаджено в 1862 р. Льюренцо дістан з Орегону, Скошії Державу, збудував, як і походили з перших яблуків, що Симеон дав до Форт Венкувер.

Дасієме Долленска перші яблука в Форті Венкувер в долині Фредерік, які та на острові

Венкувер і таким чином зараз по цілій Б. К. садівництво є одним з найбільших промислів. Жителі цієї провінції займаються садівництвом вже від 70, а на більшу скалю вже від 60 років.

Перші яблука в Манітобі зачали плекати фармер Стівенсон коло Морден, а зараз є в Морден урядова досвідна станція,

на якій цього року буде тону всяких овочів, головню ж сливок та яблук.

Нема сумніву, що за 25 років кожний фармер в преріях матиме свій власний овочевий сад, бо досвідні станції дають докази, що овочеві дерева можна плекати й в преріях, якщо дати їм відповідне затищення й вітрів.

Венкувер і таким чином зараз по цілій Б. К. садівництво є одним з найбільших промислів. Жителі цієї провінції займаються садівництвом вже від 70, а на більшу скалю вже від 60 років.

Перші яблука в Манітобі зачали плекати фармер Стівенсон коло Морден, а зараз є в Морден урядова досвідна станція,

на якій цього року буде тону всяких овочів, головню ж сливок та яблук.

Нема сумніву, що за 25 років кожний фармер в преріях матиме свій власний овочевий сад, бо досвідні станції дають докази, що овочеві дерева можна плекати й в преріях, якщо дати їм відповідне затищення й вітрів.

Венкувер і таким чином зараз по цілій Б. К. садівництво є одним з найбільших промислів. Жителі цієї провінції займаються садівництвом вже від 70, а на більшу скалю вже від 60 років.

Перші яблука в Манітобі зачали плекати фармер Стівенсон коло Морден, а зараз є в Морден урядова досвідна станція,

на якій цього року буде тону всяких овочів, головню ж сливок та яблук.

Нема сумніву, що за 25 років кожний фармер в преріях матиме свій власний овочевий сад, бо досвідні станції дають докази, що овочеві дерева можна плекати й в преріях, якщо дати їм відповідне затищення й вітрів.

ЦІКАВИЙ ЛИСТ ПРО РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ

Мам прислав т. Никола Козар з Гредіву, Ман, листа, якого він дістав від свого брата Василя Козара з Веленд, Онтарію. Дехто з листа містимо повністю, щоб читачі бачили, як живе людина про теперішнє життя в Радянським Союзі, яка що лише повернула звідти, а як брешуть наші жовтоблагитники.

Лист звучить:

Дорогий Брате! Цим даю тобі до відома, що я вже повернув з Радянського Союзу, де я їздив як турист. Моя подорож була досить добра без найменших перешкод. Ми їхали через Норвегію. Були 5 днів в порті Осло. Ходили по місті, говорили з робітниками і через одного подорожнього, що знав норвежську мову, ми довідалися, що й в Норвегії є велике безробіття. Робітники дуже скаржилися на кризу. Опісля ми повернули на пароход. До нас прийшов репортер від робітничого часопису та розпитував нас про робітничий рух в Канаді.

Ми йому сказали про те, як канадська влада заборолила комуністичну партію, як засудила всімх робітничих провідників на п'ять років в'язниці і т. д. Ми зробили мітинг і зібрали \$50 на Оборону Лігу в Канаді.

Потім пароход прибув до Данії, до порту Копенгага. Звідси ми вислали \$50 до КРОЛ в Торонто, які ми зібрали на робітничому вічу в Осло перед відїздом. І в Копенгазі робітники нарікали на кризу та на безробіття.

Всюди безробіття.

Далі ми їхали через Литву і Латвію. Всюди так само безробіття і нарікання на тяжкі часи. Ми вже втратили надію, що не стрінемо країни, в якій не було б безробіття. Ми висіли з корабля в порті Лібава й їхали потягом далі.

На радянським кордоні в Богосові переглянемо наші пакунки. Тут ми побачили перших червоноарміївців. Це гарні хлопці та дуже вичіпні. Відноситься до подорожніх зовсім інакше, як митні урядники чи поліція в Канаді або в Америці, чи в інших країнах.

Дехто з нас міз багато одержі, але не має ніякого клопоту з ними. Читали нас, скільки кожний з нас має рублів. Це тому, що є такі, що вимінюють долари в Польщі на рублі та так їдуть в Союз. Також казали нам показати, скільки доларів хто з нас має, записали це, дали нам посвідки та гроші назад.

Є деякі, що говорять, що в них забирають гроші. Але в тому вони самі винні, бо не знали про правді, скільки мали при собі, а не вичіпні, так при них заїдено більше, тоді приходило, що вони здобули ці долари тільки чином в Радянським Союзі, отже такому можуть й відібрати. Але нам сказали інші, що вже подорожували в Радянським Союзі, щоб зажди говорили правду. Тому ми не мали ніяких перешкод.

Хто нарікає.

Через день і ніч ми їздили до Москви. По дорозі ми говорили з робітниками і селянами, що також їхали в Москву. Деякі "селяни" нарікали, але ми знали, хто вони є. Це були куркулі, що колись добре їм жилися, бо наймити на них робили, а тепер цей бідиш, що в куркулів робили, може є радичи в селі, а куркулі сам на се-

бе мусить робити.

Ми бачили багато нових фабрик, одні викінчені, другі на викінченні. Будують всюди також багато мешкальних домів. На залізничних дорогах при роботі стрічали не тільки чоловіків, але жінок і дівчат. Це саме в фабриках.

Ніколи я не уявляв собі, що Москва таке велике місто. Мені здавалося, що я в Торонто. Станція далеко більша, як в Торонто. Проти нас вишло двоє осіб чоловік та жінка і заговорили до нас по англійськи. Це переводчики. Вони запровадили нас до готелю, який мене дуже здивував своїм багато умебльованими кімнатами та вигодами для туристів.

Є що злідувати.

Перший день ми відпочили, а другого дня ми пішли по музеях та по фабриках, клябах, школах, діточих садках, і т. д. Можу сміло сказати, що ніде в капіталістичних країнах не виховують так дітей, як в Радянським Союзі. Там діти є на першій місці. Так п'ять днів ми ходили, а потім кожний ішов, де сам хотів. Я зайшов до пароднього комісара праці, т. Бородіна. Це дуже вичіпний товариш. Він запитав мене про мою професію й коли оглянув мої папери, запропонував мені працю в Москві, або на Україні. На другий день я пішов заявити, що нас чотири ідемо на Радянську Україну в Харків, то він сказав мені, щоб ми ставали порожанином Радянського Союзу, так дістану роботу в Харкові, або в Дніпропетровську за переводчику з англійської мови на українську. Але мене тягнуло вертатися назад в Канаду, щоб забрати фамілію та виїхати в Союз. Так я поїхав до Харкова. Ходив по фабриках. Був в Харківським Тракторобуді. Це є така велика фабрика, що в Канаді ніде такої нема. Був в Дніпропетровстві, де робітники використали природу до використання електрики з водопаду, що був на Дніпрі через сотки тисяч років. Аж робітники запрягли його воду до роботи й кажуть працівники на них. Електрична станція, що тут побудована, є досі найбільша в світі й дасть, як буде викінчена, 810,000 киських сил енергії. Це рівняється 10 мільйонів робітників, або в 3 1/2 разів більше, як є всіх промислових робітників на Радянській Україні.

Велике багатство України.

Звідси я поїхав в Київ та зїдував фабрику, Лауру Печерську, де то я бачив всі ці штуки, якими вони туманіли темне селішество, щоб з нього користуватися. Як це все побачити, так відразу кожний переконується, що несе "божество" служить тільки до зауманювання працівуючих. Був я в Українській Академії Наук. Там показали нам виставку різних багатств України: мінералів, металів як золота, срібла, алемінію, азбест, залізо і т. д. Це зробило на мене велике враження. Таке багатство деінде там в землі за багато років тепер робітники, як істали всю владу в свої руки, зачали це добувати та обертати на свої потреби.

Найліпше життя в світі.

Робітничє життя в Радянським Союзі, це тепер найліпше життя в світі. Жінкам тут теж добре живється. Мають всюди рівні права. Робітничі й робітничі в легких індустріях працюють по 7 годин день, а

Тому, помимо того, що всі люди роблять, кожного дня повно людей на вулицях міст. Однак безробіття нема, але напалки, рук там не хватає, так багато роботи. Робить, хто хоче. Хто не хоче, не мусить робити, ніхто йому за це нічого не скаже. Як має гроші, може вижити, але як не має, мусить робити.

Брехні противників.

Неправдою і великою брехнею є розсівані вісти про невольничу працю, немов би то робітники робили тільки за поживу та одяжу, бо всі роблять за грошеву заплату. Зарплата залежить від роботи й від професії. Є такі робітники в Харківським Тракторобуді, що заробляють й по 700 карбованців місячно. За годара платять ї карбованців 96 копійок. Два то приблизно один долар двана карбованців. За обід в фабриці робітник платить 50 до 75 копійок. Залежно від його заробітної платні. Їсти є що. Ходити є в чім, але нема ще багато такої, сказати б, панської одяжі, як в Канаді маємо, отже тому деякі пишуть, що немає в чім ходити, або що нема що їсти, бо вони хочуть панської одяжі та поживи. Однак вони робиться на американську систему: одяга, будова домів, фабрик тощо. В Радянським Союзі ніколи безробіття не буде, бо це така велика країна і так багато є до роботи та є такі багатства, що є при чім робити на довгі століття.

Жалує, що вернувся.

Я жалую дуже, що я вернувся з Радянського Союзу, але я вертався з думкою, що продам хату та заберу жінку й діти й поїду на стало туди. Тимчасом тут тепер не можна продати хати, отже я буду пробував в осени дістатися назад в Радянський Союз хоч з двома хлопцями, з Богданом та Миколом. Ти знаєш, що я вїде в Канаді так як і Ти, Брате, але я тобі пишу правду, що для робітничої класи нема в світі кращої країни, як Радянський Союз, бо там вже вироблена така ідея, що ніхто нікого не має кривдити та висискувати. І я бачу, що ми в Канаді не можемо поліпшити свою робітничу та фармерську долю інакше, як тільки організованою дорогою, сїдем радянськх робітничих організацій.

Я кажу, Брате, що Ти не є в ніякій робітничій або фармерській організації, бо можливо в нас нема ніякої, але, Брате, возмись до праці й старайся завести організацію. Як сам не можеш, так напши до робітничо-фармерських організацій осередків, а вони тоді помогут організувати людей. Потім буде легше діло їти. Маю багато ще до писання, а цей лист вже й так довгий, отже другим разом напишу.

З братським привітом,

В. Козар.
R. R. 4, Weiland, Ont.

ЛІКАРІ Є ПРОТИ СТЕРИЛІЗАЦІЇ.

Лондон, Англія, 25 червня. — Бритишська Медична Асоціація заявила проти убезпеченого шпінання насінних зерелів і писав досвід медичних знанців, годі є знати різницю між ідіотом, а найбільшим тепем. Люди, яких уважають за ідіотів, можуть бути здібними в іншим напрямі. Стерилізація, де вона практикується, не зменшує числа ідіотів — каже звіг Асоціації.

Лондон, Англія, 25 червня. — Бритишська Медична Асоціація заявила проти убезпеченого шпінання насінних зерелів і писав досвід медичних знанців, годі є знати різницю між ідіотом, а найбільшим тепем. Люди, яких уважають за ідіотів, можуть бути здібними в іншим напрямі. Стерилізація, де вона практикується, не зменшує числа ідіотів — каже звіг Асоціації.

ЧИТАЙТЕ І ПОШИРЮЙТЕ
"КЕНЕДІС ЛЕЙБОР ДЕФЕНДЕР"
Ілюстрований місячник Канадської Робітничої Оборони Ліги.

В нєму є точні інформації про аргументація бойових робітників та про поліцейські напади на організацій робітничої класи, як теж інформації щодо оборонної діяльності в звязку з цим.

Передплата: \$1.00 на рік; 60¢ на півроку

Писати до
CANADIAN LABOR DEFENDER
Room 308—331 Bay Street
Toronto, Ontario

ЛІГА ФАРМЕРСЬКОЇ ЄДНОСТІ ПОВИННА ВГЛЯНУТИ НЕГАЙНО В ТАКІ РІЧІ

Шорнкліф, Ман. — Тут одні незачислені податок, або фармер зробив другому досить компанія за довг, а відділові велику кривду. Купив ще в ЛФЄ байдуке. Тимчасом вла- 1929 році фарму в муніципалі, яка належала до його сусіда і пшиком старався викинути його з фарми. Сусід через певні причини не міг заплатити по- латку за кілька років і муніци- пал виставив фарму на продаж. Лакомий на чужу працю хи- трун пішов і заплатив податок з тим застереженням, що все має бути в тайні. В нас є від- діл Ліги Фармерської Єдності і він повинен негайно вглянути в цю справу та викликати мі- тінг, на який треба закликати того лакомого на чужу працю фармера і сказати йому вира- зно, що тепер не можна допу- стити до цього, щоб викинути фарму з чужої фарми. Такого трапляється багато, і муніципал продає фарму за

ства добре організована і до- бре нас всіх визискує. ТОМУ ПІА ФАРМАХ Є НЕДОСТАЧІ, КЛОПОТИ І ЖУРБА.

Не знаю, звідки така думка вилася в голову цих молодих людей, щоб бавитися і забути за всякі клопоти на фармах. Чи це з їхнього головного офі- су Юнайтед Фармерс таке ви- ходить?

Червня 12 відбувся тут кон- церт. На перерві один това- ристі сказав нам промову про потребу організації, щоб у- вільнити панів від тяжкої праці, як вони вже не можуть вико-

увати при правлітті країною. Молодь з "Юнг піпелс клуб" замість застаювitics над сло- вами промовця, зачала непоко- тітись, а голова сказав, що про- мовець за багато говорить за безробітних та пацієнтів. Недумаючий, молодий голо- ва сказав, що він має робо- ти, хай бере фарму гомстед з каміням, матиме досить робо- ти. Он як нашу молодь нау- чать в реформістичних органі- заціях ЮФК! Цю молодь тре- ба нам конечно завоювати під впливи СМ ЛФЄ.

Пшеничник.

САСКЕЧЕВАНСЬКІ РЕФОРМІСТИ ГОТУЮТЬСЯ ДО ПОЛІТИЧНОЇ РОБОТИ

Саскатун, Саск. — Тут поку- малися реформісти з незалеж- ної партії праці та реформісти з Об'єднаних Фармерів Канади й задумують ставити в сліду- ючих виборах до провінціально- го парламенту. Ріджайні всюди є всі кандидати. Як такі так другі туманять фармерів та робітників, що ко- ли вони дістануться до влади, коли вони здобудуть більшість в парламенті, як тоді матимем "рай для працюючих" в Саске- чевані.

Звісно, це тільки порожні о- біцяння, яких реформістські політикери не зможуть ніяк сповнитись, хоч би як хотіли, хоч би їх говорення було чесне бо в теперішніх часах націоналі- стичного розвитку не уряди правлять країною, а кілька бан- кирів, від якої уряди є всюди залежні. Не дадуть банкіри гро- шей на потреби уряду й він приневолений або резигнувати, або вклонитися панам банкі- рам. Ми це добре бачили в Ма- нітобі, де прем'єр Брескн му- сів зробити це з провінціально- ним банком, що банкіри нака- зали. Мусів звинувити його та передати банкам весь бізнес. Цей провінціоналістичний банк розвинув. Впрочім, чи ж

немає більшості фармерських послів в Альберті? Чим Альберт відмінніша від Манітоби, або Саскечевану? Чи фармери Ал- берти не бідать так само, як фармери Саскечевану? Ні. Це є затуманювання голов саскечеванським фармерам го- ворити ім, що коли виберуть більшість послів з фармерської партії та незалежної лейбор- партії, так це змінить поло- ження фармерів. Такої зміни не буде, бо не послі, які — як зна- ємо — є на 26 місці, не уряди, не прем'єри з міністрами ря- дять країною чи провінцією, а рядять нею банкіри.

Виборча боротьба є добра для поширення класового осві- домлення, але покладає всю надію на вибори, на більшість послів з своєї партії, це є сві- доме затуманювання працюю- чих. Їх треба освідомити та організувати в бойові організа- ції, такі, як Ліга Фармерської Єдності й стремити до дусення банкірів від влади. Треба їх вчити боротися за негайні до- магання, а тоді масн навчуться боротися за повне висвобо- дження від капіталізму як суспі- льної нерозумної й несправе- дливої системи продукції та розподілу. Член ЛФЄ.

НЕ ТРЕБА ЗВАТИ ЇХ ПО ІМЕНІ, ЛЮДИ Й ТАК ЇХ ЗНАЮТЬ З МИНУВШИНИ

Арборг, Ман. — Вибори вже минулися. Наш фармерський кандидат ЛФЄ Капуста хоч ді- став щось 706 голосів, не ви- браний послом. Деякі фармери дивуються, що стався адже деякі віча Капусти були так уперши. Тимчасом я цілком не дивуюсь. Як Капуста міг виїти послом, коли самі наші комітетовці не працювали за ним так, як можна було від них очікувати. Головно ж провід- ніші члени в комітеті, які відомі з минулих політичних под- вигів в провінції, в домінії та в муніципалі, які були джипія- ми, кансісименами і т. д. Їх люди знають й без цього, хоч- тут їх імен не говориться.

Ці, які хотіли робити, не ма- ли може того досвіду, що про- водирі мали. Є трохи їх чоти- рох таких комітетовців, що ні- де кроком не рушилися за Ка- пусту, бо в них була думка, що вони будуть номіновані кан- дидатами. Коли це не сталося, вони хвіст під себе таї до до- му! Саботажували вибори. Оп- чо!

Були й такі, що чорт зна, на- що вони увійшли в комітє ви- борчий, бо що кілька днів їди- ли якогось лиха по Вініпегу та бачили їх знакоми коло кон- сервативної та ліберальної ви- борчої головної квартири в Ві- ніпегу. І в цей самий час вони були комітетовцями! Яку га- рантию ми маємо, що герераль- ств штаб консерватів й лібера- лів та бреквінців не знав про наші всі пляни? Хоч в нас не було нічого тайного, але до- сить, щоб голова квартири знала, що пушено, наприклад, поголоску, що кандидат Капу- ста є "за слабій на посла", так- цим аргументом воювали всю- ди агенти противників.

Щоб виграти вибори, треба їздити й агітувати за програ- мою своєї організації, а де їздили деякі комітетовці? Коли їм було говорити, щоб поїха- ли за так вони сіном викручу- валися, а шашком може робити за кандидатами буржуазії. Це є відомі факти і за це від- діли повинні потягнути тих лі- дерів і аспірантів на послів до

відвічальности. Чи хочете знати, чому фар- мері не номінували їх? Прямо- тому, що їм не довіряють. Ка- пусту номінували тому, що знають, що в него нема на чім "дороблятися", отже, якщо вдалося б його вибрати, він бу- де пильнувати не себе і не своєї великої господарки, а посоль- ських обов'язків. Тимчасом наші "лідери" з Гаек, Арборг і Відір думають, що колись багач- марна стати. Біда тільки, що це марна надія. Не тепер мріяти про макети та про багатство.

Таким способом наші провід- ніки, послів і чверть дозина, були в ділі звідниками, а не провідниками. Вони не кину- лися в виборчу кампанію з са- моносвятою і з бажанням зро- бити добро для загалу фарме- рів потерпая кандидатури Ка- пусти, але трималися з боку, а нішком, хто зна, кому вони і служили. Досі вони не мали великої репутації, а цим дво- личним становищем в цих ви- борах вони їй до решти знищи- ли.

Винні також самі фармери ви- борчі, які завалили баламутити, або за марну обіцянку ді- лати деяку роботу на дорозі чи за кілька марних доларів, голосували на Інгалдсона одні, на Джонсона другі, а на Тор- валдсона треті.

Про кілька десятків закукури- чених самостійників, які дали- ся зловити свому "щирому" українцеві Іванчукові, шкода писати, бо їм вони тепер зна- ють, що "батько" признався, що син запродавси" та мовчав як води в губу набрав.

Скрутнівчич.

БУРЖУАЗІЯ ТІЛЬКИ ЦЬОГО ХОЧЕ, ЩОБ МИ СВАРИЛИСЯ Й НЕНАВИДИЛИСЯ

Фишер Бренч, Ман. — По за- кінченні передвборчого мі- тінгу в середу 15 червня повер- тав один товариш з жінкою й дитиною з віча, на якому кан- дидаж ЛФЄ Колісник та інші промовці з Вініпегу апелюва- ли на нас поперти своїми голо- сами програму ЛФЄ. Цього самого вечера відбувався мі- тінг і пана Бачинського, якого всі свідомі фармери називають тут манітобським міністром іміграції, бо він готов депорту- вати всіх немилых собі осіб, як федеральний міністер Гор- дон робить з Галіфаку.

Мабуть на цім вічу манітоб- ського міністра іміграції Бачи- нського так промовці підігрили своїх прихильників, що не див- ляється на світ своїми ширши- ми очима, але вузенькими очи- ма пана міністра Бачинського та "Укр. Голосу", отже ці пі- додріті засіли в корчах мило від міста та обкидали його фармера камінням. Один ка- мінь вибив вікно від автомобі- ля та влетіло в груді. Щастя, що не в голову, бо був би убив.

Ось якіми "аргументами" ви- ждали наші противники в ви- борах. Чому вони не воювали словами, фактами й доказами на наших мітінгах? Адже ве- кому давали нагоду ставити пи- тання й якщо програма ЛФЄ має в собі щось для когось ле- доброго, можна було це ви- казати на мітінгу.

Треба жалити над шизмом, к- ривим умом такої однини, яка дає себе так заштовхувати, що на свого власного ората по- праці й кавей вкладається кну- тив камінем. Буржуазія тиштя- си, як про таке почує, бо знає, що можна це легко діяти нас працюючих на табори та пашу- вати над нами.

Відносно слівду виборів ми- тінг не є відомий, що Коліс- ник не вибраний. ЛФЄ не да- є такої пропаганди за Коліси-

ком чесно, без нападів та ка- міння. І якщо наші промовці не вдалися перекопати біль- шости фармерів незалежних, що вони повинні голосувати за програму ЛФЄ, ми чим не журимось.

Адже ми певні, що прийде час, що навіть ці, які зараз бу- ли нашими найбільшими про- тивниками, яких сини кидали камінням в нашу салю сходни підчас віча, а потім засідали на нас в корчах і обкидали камі- нями одного з нас, що вони всі ще будуть членами ЛФЄ та зав- язятим борцями за свої права на життя, яке щораз звужуєть- ся. Нині, можливо, їм криза ще не влізла за шкіру, а може вже продали свій голос за шклянку нива, яке останніми днями перед виборами тут д-уже куреувало. Дятого вони не голосували за собою, але проти себе. Однак за короткий час покажеться, що вони зле зробили собі самим так най- більше і тоді вони опам'ятають- ся, якщо вони ще мають який розум в голові.

Невдачею ми ніяк не зражу- ємося, бо знаємо, що такі оста- точно наша правда побідить. Ми від тепер тимбільше забере- меюся до освідомлюючої праці над собою самими та над другими, а прийде це й наша черга. Про тих, які нам при- навали селушність на мітінгах з своїми підтеркатами нашу фармерську програму, а не ро- били того, хіба скажемо так, як говоривши в біблій про цю гениу, відгалу масу, яка одної неділі кричала біблійному Хри- стові "осанна", а яка другої не- ділі на цього самого Христа кричала "розпни його", бо так і фармери й кишники підотри- ли своїми хитрими та фальши- вими промовами й агітацією. Серед фармерів є не багато таких, що замість кричати "осанна" кричать до нас кри-

чать "розпни". Як не було б- таких, капіталізм вже давно щез би з лиця землі.

Впрочім вожд світового про- летаріату Ленін сказав: "Вне- ред будемо слабі, заки будемо сильні".

Активіст Д. Йосифович.

ЗБАЛАМУЧЕНІ ПАНСЬКИМИ СЛУГАМИ ФАРМЕРІ ВІДСТАЮТЬ ВІД ОРГАНІЗАЦІЇ

Красне, Саск.

В цій околиці більшість фар- мерів спить блаженним сном, до якого заколисали їх панські агенти. Хоч багато з них жи- вують завдяки мізерному ре- ліфону, то однак не позбулися ще тих ілюзій, що положення незалежні зміняться і вони зпо- думують. Деякі з них вважають, що ніякої біді немає, що бідє хіба той, що лінійвий звязтис за роботу.

Існує в нас відділ Ліги Фар- мерської Єдності і деякі чле- ни стараються втягнути до цієї організації більше фармерів. Однак не бракує і таких чле- нів, які скорше підуть на заба- ну, як на мітінг Ліги. Таким членом треба звертати увагу, що організація парна і за ба- на належить до таких річей, на які звертається увагу тільки роді, коли на це є відповідний час.

Говорачи про загальне поло- ження в нашій околиці, не можна сказати нічого доброго. Що ви зробите, коли почуєте від багатьох осіб, що горівка і жарти є однією розривкою в життя людини? Чи треба диву- ватися, що хоч в нашій око- лиці відбуваються часом пред- ставлення, то вони не цікав- сьт ніякої користі, бо бачо-

дички не обійдеться. В ре- редній представстві на то за- били в тишину, а на дворі про- дається "єльозі". І на це все не звертається найменшої ува- ги. Батьки і матері байдуку дивляються на те, як їх діти па- дують жертвами такого, що го- ді ї казати про це.

Цю ж до самих фармерів, то всі вони відчувають тягар і на- слідки капіталістичної кризи. Відчувають, але не розуміють її причин, бо капіталістичні агенти, до яких треба, на жаль, зачислити деяких учителів, так цих фармерів забаламути- ли, що вони нічого вже не знають. Коли минулого року до нашої місцевости приїхали організатори Ліги Фармерської Єдності і говорили на мітінгу про причини пішійшої кризи та про те, як з неї вийти, то один учитель назвав україн- ський нарід некультурним і т. ін.

Ми повинні чисельно сходи- тися на мітінги Ліги Фарме- рської Єдності та не допустити до того, щоб панські агенти розбивали нашу солідарність. Ми повинні читати "Фарме- рське Життя" і вчитися з нього, як і що нам робити, щоб за на- шу тяжку працю мати людське собаче життя.

Фарлкор.

— ПАНЕ, Я НЕ БІЛЬШОВИК! ЗА ЩО Ж МЕНЕ ДЕПОРТУЮТЬ? — ЗАПИТАВ РОБІТНИК АГЕНТА

Летбридж, Алта.

В тутешній місцевості є ро- бітничі організації, до них на- лежить чимало свідоміших ро- бітників і робітниць. Але є й тут такі робітники, що нахо- дяться ще під впливом украї- нських націоналістичних ор- ганізацій та тримаються попів.

Якось говорив я з кількома такими робітниками, що стоять далєка від робітничого руху і вияснював їм потребу брати участь на визвольній бороть- бі. Закликав теж ставати чле- нами робітничих організацій і спільними силами добиватися ліпших умов життя й пра- ці. Та одні з тих робітників став говорити, що він не хоче нічого мати спільного з біль- шовиками і до робітничих органі- зацій не хоче належати. Ще ї говорив, що усіх більшовиків будуть депортувати.

Аж наїхав якийсь з Едмонто- ну один урядник з іміграційно- го уряду. Закликав і того без- робітнього, що стояв під впли- сом попів та ватажків украї- нських націоналістичних ор- ганізацій. Зняли з того безробі- тного фотографію знімку та ї

сказали робітникові підписати ся на клаті паперу.

— На що я маю підписува- тися? Ситав робітник уряд- ника.

— На те, щоб тебе депор- тували назад туди, відки при- їхав в Канаду.

— За що ж мене ви депорту- єте? Я не є більшовик, до біль- шовицької організації не нале- жаю, до церкви ходжу, на божу даю, що можу. Випрошують- ся робітник в урядника.

— Але ти є тигарем пашої держави й уряду. Ти є на ре- ліфії в нас. Відповідь йому імі- граційний урядник.

І той робітник аж тепер по- бачив, що капіталістична клас- са та її уряд готові депортува- ти кожного робітника, що не має праці. Депортують тому, щоб депортацією й тюремні- ми лікувати в Канаді безробіт- ня. Це є раз вказує, що робітни- ки усіх переконань та віру- вань повинні піти єдиним фрон- том в боротьбу проти депорту- вання чужоземних робітників, за виборення соціального за- безпечення для безробітних на кошт держави.

Василь Трука.

ЧОМУ НАРОД ПРАЦІ ТРАТИТЬ ДОВІРЯ ДО ВИХОВАНЦІВ НЕНЬКОЛЮБСЬКИХ БУРС

Флат Лейк, Алта. — Недавно приїхав до цієї місцевости учень з бурен св. Пасхенко Ед- монтоні, син пашеніх жителів, "пан" Михайло без цього ти- тулу "пан" до цього не приету- пав, хочє бути паном і хоче пашувати. Зацап на велику ека- лою заводити тут "самостійну Україну" та сильно гавкати робітничо- фармерський рух. Ось який аргументи він ви- казує: "Фармери й робітники при- їхали до Канади їсти білий хліб та мати панське життя, отже не повинні парикати на панів, не повинні бути противниками панської системи життя. Ми повинні бути покоришими бона- велями цієї країни."

Знайшов собі "пан" Михайло кілька прихильників та стара- ється відорвати одно представ- леним "Невольник", але вони випало слабо. Одні з товари- шів сказав панові Михайлові, що треба оголошати зібранням, на яку ціль є це представле-

ня та подквувати за участь при- сутних, але зарозумілий "пан" Михайло сказав, що він не "дурний" і знає, що робити та ніхто не має йому до говорен- ня. Таким чином люди поба- чили, що бурен свихих Пасе- нських та саскатунських могли не виховувати наших синів на свідомих і чесних борців за права на життя для простого народу, але виховувати канд- идатів на панів та зарозумілих нерозумів. Тому народ праці не повинен відразу довіри до вихованців таких бур. Наро- дже бачить, що там падули їх панським духом, як нам працюю- чим треба.

Різдвяник.

Смоки Лейк, Алта.

Поспілю 50 ц. на "Фарме- рське Життя" й прощу шклян- ки на мою адресу, бо я хочу чи- тати свій часопис.

Девідок.

РОЗВОДЯТЬСЯ ТАБАЧНИКИ.

Смоки Лейк, Алта. — Давні- ше Смоки Лейк був відомий, як "муншайн бей", але світова криза зменшила попит за "мун- шайн", однак люди, які давні- ше займалися тим "проми- слом", по ресенті Бенета під- цирали "домову індустрію" — взяли тепер до "табаки" та до писання неграмотних допи- сів до "Укр. Голосу". Дописи ці є так неграмотні, як є негра- мотним щодо економіки "Укр. Голос", який пише, що бували кризи давніше й миналися та і ця минеться, тільки хай люди терпеливо зносять всякі тягари кризи та не нарікають. Ці до- писи є ще так погані, як таба- ка, якою табачники торгують, чи то ладно кають.

Ейбі.

БЕЛЬГІЙСЬКА ПОЛІЦІЯ АРЕ- ШТУВАЛА АДУ РАЙТ.

БРУКСЕЛЯ, Бельгія, 13 чер- вня. — Бельгійська поліція арештувала Аду Райт (матір двох нєгерських хлопців, яких раз- ом з п'ятьома іншими засу- джено на смерть в Скотсборо, Алабама), коли вона прибула сюди промовляти на мітінгах, і її відставлено до кордону. Великий професійний мітінг в Серен не дав поліції арешту- вати представника Міжнарод- ної Робітничої Оборони зі Сполучених Держав. Цей вчи- нок уряду викликав велике обурення. Посли Жакмот і Вандервельде запротестували проти арештування в бельгій- ським парламенті.

ОКО КОЖНОЇ ЛЮДИНИ ВИДАЄ НЕВИДИМІ ПРОМІНІ

Зроблено досвід в Саракюз, стейт Нью Йорк, що око люди- ни має велику силу, бо видає з себе ультра фіолетове невиди- ме світло. Це стверджено на засіданні Американського То- варнства для поширення науки 24 червня на Корнел універси- теті. Поставлено бактерії дріж- дків на шклянку лантку, з від- дали кілька цалів. За кілька хвилин бактерії, які не зносять цього невидимого світла, загину- ли. Коли ж між око жінки, а бактерії переложено кусник звичайного шкля, яке не про- пускає тих ультра фіолетових промінів, бактерії жили даль- ше.

Інші досвіді показали, що з цього тіла людини підчас пра- ці виходять ці невидимі про- міні, тільки їх в одній людині більше, а в другої менше. Про- те висказ, що ця або та жінка чи цей або той чоловік має "погане око", не є так безпід- ставний, як дехто думає, бо де- які очі викидають з себе бага- то того невидимого світла-про- мінів і мабуть на цій основі повстає повіртя про "уроки" від поглядів деяких осіб. Та- кож кінець носа та пальці на руках і в ногах викидають ці проміні.

Вчені роблять дальші дослі- ди над цими проміннями люд- ського тіла та колись пізніше почуємо про висвіді.

Є ще космічні невидимі лу- чи. Їх відкрив др. проф. Міч- кен перед кількома роками й досі ніхто не знає, що вони. Вони приносять велику шкоду кожній селетині, яка і в но- ці. Мічкеном велькі впливає на них.

ШКІДНИК НА ШКІДНИКІВ.

Фармери з Кружстон, Міне- сота, довели до часонків, що вони заузвали на сарани ма- лого червоного паразита, який їдає м'які часті в сарани, ли- шачоци тільки тверді. В де- яких місцях фармери знаходи- ли цілі купки так змиченої сарани.

Значить, знайшовся шкідник на шкідника. В природі зав- жди є так, що коли намножить- ся більше одної породи твар- ин, зараз знайдеться паразит, що паразитує на них і винищує їх. Це є так звана рівновага в природі.

